Anul XXV – serie nouă Nr. 79, martie 2017

EPIGRAMA

PUBLICAȚIE A UNIUNII EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA

Director: **GEORGE CORBU** *Redactor-șef:* **LAURENȚIU GHIȚĂ**

„Parcere personis, dicere de vitiis“

Marcus Valerius Martialis

Ediție Specială Mircea Ionescu-Quintus – 100 ani!

DIN SUMAR:

● ***EDITORIAL**: O așteptare de 100 de ani*;

● **INTERVIURILE EPIGRAMA: Prof. Alexandru IONESCU – Amiciția mea pentru epigramă**;

● **LECȚIA DE EPIGRAMĂ – *„EPIGRAMA ȘI POEZIA“* – Dr. Elis RÂPEANU, partea a II-a;**

● **MĂRTURII Quintus – 100: George CORBU, Mihai SĂLCUȚAN, Elis RÂPEANU, Florina DINESCU-DINU, Ionel IACOB-BENCEI, Silvia și Marian POPESCU, George ZARAFU, Eugen ALBU, Vasile LARCO**;

● **Epigrama nu m-a părăsit – Nic PETRESCU;**

● ***CRONICILE CONCURSURILOR ȘI FESTIVALURILOR DE LA: Târgu Jiu, București-Voluntari, Chișinău, Râmnicu Vâlcea, Mizil*;**

● ***Bibliografia UER 2017 – prima parte*;**

● ***Concursurile revistei, Anunțuri***;

● **HYDE PARK, NOI ȘI… ELE, DOAMNELE EPIGRAMISTE, ALEȘII NOȘTRI, MÂNIA DE A FI ROMÂN, HAI NOROC ȘI SĂNĂTATE, CARUSELUL CU EPIGRAME, *epigrame, epigrame, epigrame…*;**

● ***Nou: DE VEGHE ÎN LANUL CU EPIGRAME*;**

● **CARICATURA: Nicolae VIZITEU;**

● **Aniversări, IN MEMORIAM etc.;**

Grafica: *Mihai Danielescu*, și *Gheorghe Mitroiu.*

Epigrama

Directori fondatori:
VIRGILIU SLĂVESCU – seria veche
MIRCEA TRIFU – seria nouă

REDACȚIONALE

Prețul revistei rămâne neschimbat și în 2017, respectiv 6 lei/exemplar pentru cenacluri și 9 lei/exemplar pentru abonații individuali.

ANUNȚ IMPORTANT! **Dl. Ștefan Cornel RODEAN a cerut ca, din motive personale, să i se accepte retragerea din colectivul redacțional. Îi respectăm dorința și anunțăm acest lucru, mulțumindu-i pentru colaborarea de până acum.**

Vă rugăm să luați aminte și de schimbarea adresei de expediere a corespondenței prin poșta clasică!

■ **RUGĂMINTE**

Pentru a evita aglomerarea căsuţelor poştale personale ale redactorilor revistei şi ştergerea accidentală, odată cu nedoritele spamuri sau mesaje ciudate, rugăm ca materialele pentru revistă **(ŞI NUMAI MATERIALELE!)** să se trimită pe e-mail pe adresa: **revistaepigrama@yahoo.com**.

Rugăm, de asemenea, să nu încărcaţi mailul cu forwardări de mesaje umanitare, cereri de donaţii, de prietenie pe Facebook, Twitter, Linked In etc., peisaje minunate, mesaje de retransmis, „Jos X, jos Y“ etc. În marea lor majoritate, acestea nu sunt altceva decât atacuri la sistemele informatice și putem pierde tot ce avem stocat.

Vă rugăm să efectuaţi plăţile pentru revistă în contul oficial al Uniunii Epigramiştilor din România. Menţionaţi, atunci când faceţi o plată (inclusiv pe mandate!!): „**PENTRU REVISTĂ**“ şi daţi adresa la care doriţi să vă fie trimisă revista. Şi plata cotizaţiilor se poate face tot în acest cont, dar cu menţiunea „COTIZAŢIE“.

Titular: **U.E.R.** IBAN: **RO77 PIRB 4213 7690 5800 1000**, Piraeus Bank, Sucursala Giurgiului, București.

În ceea ce privește poșta clasică, vă rugăm să trimiteți NU RECOMANDAT toate materialele, corespondența etc., pe adresa:

NOREA DAN-VIOREL, Bd. Al. Lăpușneanu nr. 102, bl. TS16, sc C, ap. 46, Constanța, CP 900648.

Numărul următor al revistei va apărea la începutul lunii iunie 2017. Materialele pentru revistă le aşteptăm **până cel târziu vineri, 21 aprilie 2017**. Ce soseşte după această dată riscă direct retrogradarea în Marele Kosch! Încercăm să scoatem revista mai devreme, pentru a putea fi distribuită la cluburi pentru prima şedinţă din lună, aşa că, rugăm un pic de zor la trimis materiale!

Pentru uşurarea muncii redactorilor, rugăm ca materialele să fie trimise în Word, Times New Roman de 12, la un rând, pe O COLOANĂ, fără sublinieri, centrări, tabelări, floricele etc.

■ **CONCURSURILE REVISTEI:**

1. Compuneţi minim o epigramă pe rime date: „*coală / vânt*“;

2. TOP E – Rugăm cluburile, cenaclurile sau asocierile, să trimită **câte 3 (trei) epigrame de autori diferiţi,** pe tema: „***Rai și Iad***“;

3. Comentaţi (daţi replici) la epigrama: ***Celui care mă laudă*** *// O faci cu planuri bine calculate, / Cu mine însă ai greșit puțin: / Plătesc înjurăturile pe toate, / Dar laudele nu! Mi se cuvin!* (Stelian FILIP);

4. Compuneţi minim o epigramă la tema: „***Halal cultură!***“

Legat de concursul TOP E, reiterăm rugămintea ca materialele să fie trimise DE CĂTRE CENACLURI, nu individual, întrucât menirea acestui concurs este promovarea colectivelor.

Responsabilitatea privind textele publicate aparţine în totalitate celor care semnează. În măsura în care avem cunoştinţă de vreo neregulă, o semnalăm şi luăm măsurile de rigoare. Eventualele erori apar numai din necunoaştere şi neintenţionat.

Caseta redacțională: Redactor-șef: LAURENȚIU GHIȚĂ
Redactor: DAN NOREA
Tehnoredactare texte: Bogdan GHIȚĂ
Corespondenți activi: Toată suflarea epigramofilă. Unii mai mult, alții, mai puțin mult (!)

EDITORIAL

O așteptare de 100 de ani

În calitatea mea de (încă) „junior“ al lumii epigramiștilor, încă mai simt fiori când stau alături de venerabilii maeștri. Încă mă simt ca un învățăcel pe lângă un Petrone, pe lângă un Zarafu. Încă mai simt fiorul discuțiilor cu regretații Valerian Lică, Nicomah, Penciu, Macarevici. Încă mai simt părerea de rău că nu i-am prins pe Trifu, Clenciu, Jega etc.

De aceea, faptul că încă pot fi contemporan cu un monument de talia lui Mircea Ionescu-Quintus, faptul că am avut nesperata șansă de a îl vizita, de a discuta cu domnia sa, de a-i strânge mâna și de a primi cele mai frumoase aprecieri pentru munca depusă la această revistă de la un asemenea Maestru, este pentru mine o incomensurabilă răsplată a tuturor eforturilor și un balsam inimii mele de epigramist aburcat la genunchiul venerabilului făuritor de stihuri.

Mă pot mândri în fața tuturor cunoscuților mei, pentru care Mircea Ionescu-Quintus este un chip pe care-l văd câteodată la televizor, chemat de niște bicisnici ce se chinuie să îngroape un partid, ca să le mai dea peste mânuțe, că eu am stat alături de acest om. Față de cei pentru care Mircea Ionescu-Quintus este o semnătură sub niște epigrame care umblă din gură-n gură, precum folclorul, mă pot lăuda că am publicat în revista EPIGRAMA creații ale domniei sale scrise special la cererea mea. Când, acum câteva săptămâni, l-am sunat să-i urez Crăciun Fericit, mi-a spus că, pentru a vorbi cu mine, s-a sculat special din patul în care se odihnea, ca apreciere pentru calitatea muncii noastre de la revistă, mi-a fost de ajuns ca sărbătorile să-mi fie luminate și fericite.

Mulțumesc, Maestre Quintus, că m-ați așteptat 100 de ani, ca să pot fi contemporan cu Dumneavoastră în această năzdrăvană lume a epigramei! Dacă vreți, uitați, promit să vă aștept și eu următoarea sută de ani! Și nu mă faceți să aștept degeaba, că mă supăr rău!

LAURENȚIU GHIȚĂ

Scurt și cuprinzător

Două veacuri

În secolul anterior
Spre comunism urcam în zbor,
Dar văd că-n veacul următor
Nici să cobori nu-i prea ușor.

Nicolae Dragoș

* * *

Cu ochii reci, iscoditori,
Cu fețe palide, subțiri,
Văd prea grăbiții pețitori,
Nu către nunți,... spre moșteniri.

Ion Brad

Legea

Strâmbă, rece, anormală,
Nu de lege mi-este frică,
Dar am teamă infernală
De acel ce o aplică.

Viorel Cacoveanu

Memento

Nu-i sănătos și nici mișto
Să te îmbeți cu H_2O,
Dar dacă H_2O e rece,
Beția repede îți trece.

Ștefan Cazimir

INTERVIU

AMICIȚIA MEA PENTRU EPIGRAMĂ...

Prof. dr. Alexandru IONESCU

...s-a format de-abia după liceu și se datorează, în bună parte, unui coleg mai mare, medicinist la Facultatea de la Iași, oraș în care voi gusta cel mai amar succes al adolescenței. Dintre sute de candidați, media notelor m-a arătat câștigător și m-a adus student de elită în amfiteatrele profesorilor Tudoran, Oblu, Petrovanu... pentru câteva săptămâni, doar, timp în care comunismul și-a îndreptat erorile sale din aplicarea luptei de clasă!... Amintesc: Păstorel și zeci de mii de oameni dintre cei mai buni și de nădejde ai nației urmau să facă ani grei de pușcărie... Cei norocoși erau doar epurați, scoși din funcții, eliminați din facultăți ...

Colegul de care am amintit se numea Dumitru *Tita* Munteanu, un plăcut născocitor de epigrame și un talentat jucător de șah. În această dublă ipostază ne-am întâlnit și mi-a prezentat-o, la un campionat de șah, pe domnișoara Ududec, drăguță, cu inteligență și vervă spumoase... dar un *pic* supraponderală. Întâlnirea i-a dat prilej tinerei șahiste să-i reproșeze prietenului meu că nu-i dedică nici una din creațiile sale literare. Amintindu-și că plăcuta noastră interlocutoare locuiește într-o casă cu balcon, Munteanu a improvizat o epigramă care se termina așa: *Eu i-aș face-o serenadă / Dar balconul stă să cadă...*

Dintr-o dată scânteia efemeră de inteligență-umor, amicală și copilărească, din versurile citate, a luminat *a giorno* o parte a cugetului meu, îndemnându-l să i se conformeze, să se armonizeze cu cei din jur prin conversații gentile, mereu ghidate de adevăr și pline de o complezență afectuoasă. Clipa aceea strălucitoare mi-a adunat, mai apoi, lecturile parcurse, cândva, în căutarea inteligenței spumoase, făurind o somptuoasă galerie de scriitori pe care-i citisem cu drag și, uneori, cu înverșunare: George Topîrceanu, Cincinat Pavelescu, Ion L. Caragiale, Tudor Arghezi, George Ranetti... A fost, poate, primul meu pas spre identificarea de esență a epigramei. Mai târziu aveam să-i cunosc (și să le port o admirație profundă) pe Mircea Pavelescu, George Corbu, pe inegalabilul Păstorel, pe distinsul medic veterinar Nicolae Ghițescu, pe Al. Clenciu, pe George Zarafu, pe Mircea Ionescu-Quintus...

Cei de mai sus mi-au dat un impuls în a înțelege farmecul catrenelor care conțin cuvinte și idei diamantine și tot ei sunt promotorii-inspiratori ai laudelor pe care le-am adus, de-a lungul timpului, acestui tip de literatură. Uimiți de entuziasmul pe care-l afișam față de cea pe care o numisem „microscopica poezie svăpăiată“, mulți m-au întrebat: *De fapt, ce este* – când vorbim serios – *epigrama*? La început n-am vrut să găsesc definiții, nici măcar pentru mine. Îmi plăcea *tale-quale*... și-mi era de-ajuns! Apoi mă străfulgera și-o anumită teamă, care-mi spunea că nu se cuvine să te amesteci, ca amator, într-o dispută a specialiștilor încărunțiți în căutarea adevărurilor din literatură, în lucrările lor de sistematizare a diferitelor genuri de scrieri. Ajuns aici, am fost tentat, totuși, de gândurile și cuvintele amintite mai înainte, să introduc sistematica, pe care noi, biologii, o tot facem și refacem în lumea vie... Și iată ce-a ieșit: Spiritul uman ar putea fi *încrengătura*, literatura *o clasă*, poezia ar alcătui *un ordin*, liricul – *o familie*... Apoi vor începe disputele feroce: satira este *gen* și epigrama *specie* (sau invers? sau altfel?). Privind această clasificare, un pic abracadabrantă, ideea de a sistematiza în literatură, pentru sine, dă unui amator libertatea de a gândi fără prejudecăți și fără a-i păsa de limitele infailibilului. Cu acest impuls de curaj pot începe să descos întrebarea: *Ce este o epigramă*?

Dar mai întâi să văd ce-au spus, în această privință, epigramiștii pe care-i plac și-i prețuiesc: Cincinat afirma despre epigramă că *soră bună e cu scrima / Căci și-n ea poetul luptă / Cu ideea și cu rima!...* Vasile Bogrea: *Ce e o epigramă? / E uite-așa, o telegramă. / Concisă, sprintenă – șireata – / Și-nțepătoare ca săgeata...* Florin Iordăchescu: *Scânteie puțin* →

INTERVIU

indiscretă / Un vârf ascuțit de floretă... George Zarafu scoate în evidență rolul primordial al poantei (poate duce o rachetă la lună) și, alături de aceasta, ne aduce opiniile unor elevi, bănuiesc, formați la școala sa: *Epigrama-i ca veninul / Viperii din bălării* (adică ucide sau vindecă!). Acest senior al epigramei, cu nume de cămătar (sau numele adevărat este *Zarafîr*?), împreună cu Giuseppe Navarra, editează un volum cu un titlu-definiție: *ȚINTE CU ÎNVĂȚĂMINTE.* Ca să-i atrag spre svăpăiata micropoezie și pe iubitorii de sport, mă ajut și de opinia lui Nelu Quintus: *După sens și parametri, / Epigrama e un meci / Cu un unsprezece metri / În minutul nouăzeci.* Consult apoi Larousse-ul comun (nu cel epigramistic, pe care l-aș dori); el definește epigrama ca ironie, derâdere, batjocoră, tachinărie... toate aceste sunt, între ele, semi-sinonime de un anumit fel, care nu pot ofensa, pentru că scopul și rezultatul epigramei trebuie să reprezinte doar o *plezanterie*. Tuturor acestor opinii adaug simțămintele mele pentru a spune, în final, că *Epigrama* este (așa mi-aș voi eu să fie) un catren cu muzicalitatea și candoarea inteligenței guvernată de morală, cu senectutea unui Lucius Seneca și cu frumusețea unei copile. O *plezanterie*, paradoxal, folositoare, deopotrivă în formă și-n esență, care niciodată nu trebuie să degenereze în derâdere injurioasă, în batjocoră sau în burlesc. Pentru că, așa cred, o plezanterie trebuie percepută ca o mângâiere a unor spirite lăsate să se joace, cuminte, catifelat și elegant; chiar dacă ele ascund (și folosesc, uneori) depozite de acid sau (gândind la definiția elevilor domnului *Zarafîr*) filoane de otravă.

Mi se pare limpede că humorul unei epigrame este ironia fină care roade năravurile rele, făcând aproape pretutindeni să se ivească zâmbete, surâsuri sau, uneori, hohote de veselie – gândind la o lume cu oameni mai drepți și mai buni. Ne este plăcut să credem că Marțial, acest spaniol, cetățean al Romei, este părintele epigramei, că ginta latină a făurit o perlă a literaturii universale... Și – deși știm că epigrame au scris și Lessing, și Goethe și Herder – vom continua să citățm cu prioritate pe Voltaire, pe Fr. Villon, pe Stephane Mallarme, pentru a spune, la sfârșit, că Cincinat Pavelescu, Al. O. Teodoreanu și alte zeci de epigramiști români – au întrecut pe toți, punând alături verva, inteligența și ideea, pentru a condensa esența acestui melanj într-un volum insignifiant, precum cel al primordialului Big Bang. Dar explozia acestuia va fi doar spirituală și va forma un altfel de univers, în care trucuri care se vor chema „Metagrame“, sau „Apocope“ sau „Calambururi“ sau... orice va amuza această lume plină de griji, vor ivi perlele pe care, mai apoi, pescuitorii le vor culege, sub numele de epigrame...

Mi-aș fi dorit să mă avânt mai departe, în astfel de analize-dispute-închipuiri... Să găsesc *Filosofia logică* a epigramei și legătura ei cu universalul... sau... Evident, este prea mult! Dezbaterile în astfel de domenii trebuie lăsate în seama gânditorilor și a exegeților. Ei trebuie să filtreze către noi doar esențele simplificate ale unor valori încorporate în amuzanta plezanterie a clipelor de liniște petrecute într-o societate, care cunoaște înțelesurile expresiei *il faut badiner* – un fel de „*nu luați în serios, nu puneți la inimă*“... Sorgintea epigramei trebuie căutată în multe locuri și timpuri, care pot desemna filiații în înțelepciunea răvașelor sau a strigăturilor din popor, înrudiri cu versurile de senryu sau chiar de haiku (ca probe ale ubicuității spiritului uman aflat pe diverse trepte ale evoluției). Ea poate fi o oglindă a istoriei și un tablou al realității individuale și particulare, reflectând curioase resorturi ale firii diferitelor națiuni...

Întrebările despre definiții și ierarhii sau despre preponderența latină (pe care nu mi le-am pus doar eu), împreună cu amiciția mea pentru epigramă, au fost motivul alcătuirii acestor șiruri de cuvinte provenite din amintiri trăite și din cărțile mai vechi și mai noi ale bibliotecii, care mi-au rămas din *vremuri de bâjenie*. Și sunt bucuros să înțeleg că, mai mult decât alții, epigramiștii știu că: *Ars longa, vita brevis* (patru cuvinte) și aspiră, în acest înțeles, la perfecțiune pentru ei sau, măcar, pentru iubirea lor (cea din patru versuri).

A consemnat Laurențiu GHIȚĂ

MAEȘTRII

REZULTATELE
CONCURSULUI DE REPLICI (COMENTARII) EPIGRAMATICE

Epigrama de comentat a fost:

Inteligență *// Mintea ageră, potența / De-a-ți găsi în lume rostul, / De a sesiza esența / Și de-a ști să faci pe prostul.* (Mircea Ionescu-QUINTUS)

Cum ne caracterizează îndeosebi primul vers, ne-am găsit rostul și am hotărât ca Marele Premiu să meargă la Cluj, la dl. EUGEN ALBU, care a sesizat esența, în esența ei:

PROPORȚII
Cum toate-n lume își au rostul,
Profită omul și de dreptul
De-a face cel deștept pe prostul,
Dar nu cât prostul pe deșteptul.

După sesizarea esenței,... mă rog,... în fine...:

CONSTATARE
Că lumea-i prost clasificată
V-aduc (nu-i unica) dovadă:
Inteligența-i „la bucată“,
Prostia, însă, „la grămadă“.
Iulian Citer Marinescu

DAR DACĂ...
Sesizând esența, rostul
Vieții, o mai faci pe prostul,
Însă e impardonabil
Să ajungi și veritabil!
Liviu Zanfirescu

SENS UNIC
Nu ştiu care este rostul
Dar vă spun enunţul meu:
E uşor să faci pe prostul,
Pe deşteptu'... e mai greu!
Nae Bunduri

REVERS
Negăsindu-și rostul
Într-o lume rea,
A făcut pe prostul
Și-a rămas așa!
Ion Moraru

INTELIGENȚA
Cred că nu mai are rost
S-o dorim, să-i cerem dreptul
Când vedem că orice prost
Face astăzi „pe deşteptul“.
Dan Căpruciu

NEVOIT S-O FAC PE PROSTUL...
O fac subtil, când cred că-și are rostul,
Dar, din păcate, iată ce constat:
Oricât de bine-aș face-o eu pe prostul,
E mai credibil prostu-adevărat!
Ioan Toderașcu

RISCUL MESERIEI
Catrenului eu nu-i văd rostul:
Oricâtă minte ai avea,
Când faci de multe ori pe prostul
E riscul să rămâi așa.
Ioan-Fîrte Adi

AFORISM
Spune înțeleptul,
Simplu și cu rost:
Face pe deșteptul
Cine este prost.
Aurel Buzgău

* * *

O inteligență vie,
Are cel ce s-o salva
Și, făcând pe prostul, știe
Cum să nu... rămână-așa.
Liviu Gogu

RISCUL DE A FACE PE PROSTUL
Să faci pe prostul tot mereu,
Te-obişnuieşti, poţi să devii
Chiar dependent, dar e mai greu,
Ca după-aceea să-ţi revii.
Liviu Kaiter

La mustață, un grup de urmăritori ai plutonului, care promit o revanșă în etapa care vine: *Petru-Ioan Gârda, Janet Nică, Florina Dinescu-DINU, Ioan Prodan Nicolae Peiu, Eugen Deutsch, Ștefan Al.-Sașa*.

ANIVERSĂRI

Le spunem La mulți ani, de Ziua lor!...

CONSTATARE

Nu e rău că-mbătrânești,
Viața-i dată s-o trăiești!
Fără-un doctor lângă tine,
Ai trăi și mult și bine!

GHEORGHE GROSU – 90 ANI

LA FRONTIERA CU REPUBLICA MOLDOVA

Cum să-nțeleg anomalia
Acestui strict control vamal,
Când vreau să trec, în mod normal,
Din România,-n România!

ALEXANDRU STĂNESCU– 85 ANI

UNEI FRUMOASE AMANTE

Nu mă mir că ea, frumoasa,
I-a stricat lui Nae casa,
Căci știu alta, mai cu foc,
Care-a „demolat“ un bloc!

EMIL IANUȘ – 80 ANI;

LA BURSĂ

Trăind, am îndurat de toate:
Durere, umiliri, osândă
Și poate-oricine să mă vândă –
Dar să mă cumpere nu poate.

CORNELIU ȘERBAN – 80 ANI

PĂCATE

Păcat e să jignești, să-njuri,
Să te înfrupți, să minți, să furi,
Dar că suntem săraci și goi…
Păcat e astăzi și de noi!

VASILE LARCO – 70 ANI

SUBALTERNUL DEVOTAT

La cimitir ades se duce,
Cu trandafiri îmbobociți,
La șeful lui aflat sub cruce
Și îi șoptește: ***„Să trăiți“!***

ION MICUȚ – 70 ANI

OBLIGAȚIE?

Eu, în statul democrat,
Bani de-o pâine-am câștigat,
Dar guvernul mă obligă
S-o pun iar de mămăligă!

CONDRAT PLEȘCA – 65 ANI

MIOARA MODERNĂ

Fusta ei de promenadă,
Desfăcută-n evantai,
Lasă să se întrevadă
Un frumos „picior de plai“!

GIREL BARBU – 65 ANI

NOAPTE DE IARNĂ

Toți s-au tras pe la căldură,
N-auzi zgomote sau șoapte.
Doarme totul în natură…
Chiar și paznicii de noapte.

GHEORGHE BĂISAN – 60 ANI;

Continuare în pag. 31

MAEȘTRII

Centenarul unui an, anul unui centenar

Am intrat, de mai multă vreme, într-o fază îmbucurătoare, spre a nu spune fastă, a istoriei în care celebrăm, din ce în ce, evenimente și oameni care au dat și dau un sens devenirii noastre. La un astfel de om se referă rândurile de față puse sub egida cuvântului primit de la Maica Tereza: „*Unii oameni apar în viața ta ca o binecuvântare. Alții ca o lecție*“. Credem că este posibil ca ambele meniri să-și găsească în una și aceeași persoană întruchiparea.

Într-o casă-muzeu din municipiul Ploiești, străjuit de pânzele unor mari maeștri ai penelului și de amintirea părintelui său, clasicul epigramist Ion Ionescu-Quintus, de la care a primit o temeinică moștenire politică și literară, un intelectual de rasă se alătură centenarilor culturii noastre, tot mai mulți și mai prestigioși în acest început de secol și mileniu. Maestrul Mircea Ionescu-Quintus, căci despre domnia sa va fi vorba în cele ce urmează, conferă anului 2017 atributele serenității, cordialității, invincibilității. De aceea, ne înclinăm în fața acestui veteran al războiului dus împotriva a tot ceea ce urâțește încă peisajul uman. Glasul său se impune grație înțelepciunii sfătoase, manierelor elegante, senioriale, culturii și talentului ce i-au atras apreciere, considerație, adeziune față de concepțiile profesate, fie ele literare sau nu, din partea compatrioților săi, îndeosebi a acelei categorii a oamenilor de spirit care sunt epigramiștii.

Literatura a fost o vocație pentru cel aniversat, conștientizată de timpuriu. Dintre toate genurile și speciile abordate, modalitatea de expresie care l-a consacrat și cu care s-a identificat a fost **epigrama**, purtată pretutindeni ca un panaș. Epigramistul întrupează ipostaza estetică a unei creații a cărei radiografiere va deveni, nu ne îndoim, sarcină a exercițiului critic durabil. Aceasta întrucât epigrama și-a meritat cu prisosință locul în ierarhia formelor literare tradiționale, dăinuirea ei datorându-se, indubitabil, acelei **vis comica** ce n-a încetat să fie obiect de reflecție și cercetare pentru esteticieni și nu numai.

Privind la astfel de exemplare umane, concepțiile noastre despre îmbătrânirea prin desăvârșire și exemplaritate capătă noi temeiuri și dezvoltă în fiecare dorința de împlinire, de dăruire totală perfecționării sociale, de modelare continuă a destinului personal. Sunt precepte morale cu putere de lege și acestea nu ne pot fi oferite și transmise decât de oameni aleși, care constituie pilde de urmat, încorporând un cumul de valențe comportamentale, de calități cuantificabile, de experiențe transmisibile, de altruism.

Senectutea (în cazul de față longevitatea) reprezintă un har, o binecuvântare ale cărei resorturi ancestrale își află punctul de pornire în cartea sfântă rămasă până astăzi izvor de inspirație pentru evoluția umanității.

A fi om nu este o modă, ci un mod – poate singurul – de a fi. A fi creator este un privilegiu care nu este dat multora dintre cei ce populează planeta. Frumusețea morală este interioară și nu are vârstă. Constanța ei prin timp este menită a se perpetua și dincolo de timp. Mircea Ionescu-Quintus definește un stil, aristocratic prin excelență, redevabil patrimoniului spiritual al poporului nostru. Prin el ne sunt accesibile mai ușor concepte esențiale precum **integritate**, în plan uman, **responsabilitate**, în cel social și **iubire**, în accepția biblică a termenului.

→

MAEȘTRII

O sută de ani este o poveste care începe cu „de n-ar fi, nu s-ar povesti“ și care atestă, prin însăși existența ei, că nu există tinerețe fără bătrânețe, dar nici bătrânețe autentică fără tinerețe spirituală, definiție ce face reversibile cele două noțiuni.

Arta de a traversa secolul rămânând tânăr la minte și la suflet este învățătura pe care ne-o împărtășește seniorul centenar. Ideea de luptă nu i-a fost străină, determinantă fiind, desigur, cea cu sine însuși.

Aparținând unei confrerii de elită – oastea epigramiștilor români – pe urmele părintelui său arhicunoscut, întemeietor de familie și blazon dinastico-literar, ilustrul centenar de astăzi confirmă, prin îndelungata și rodnica sa viață, una din proprietățile miraculoase ale artei, aceea de a conferi vitalitate ființei biologice.

Vârsta înaintată s-a dovedit a nu fi un impediment pentru cel ce, în calitate de Președinte de Onoare al Uniunii noastre, face din comunicarea cu fiecare membru al breslei o bucurie, etalând o căldură și sinceritate profund omenești, o generozitate, prietenie și, mai ales, colegialitate fără cusur, clădite pe respectul și prețuirea față de cei dăruiți cuvântului și duhului.

Este marea lecție pe care maestrul ne-o predă fără ostentație de vreo cinci decenii, cu distincție, discreție, încredere și, mai cu seamă, convingere în virtualitățile fiecăruia dintre noi. Îi mulțumim, îndatorați, asigurându-l de însușirea învățământului său.

Convinși că sănătatea și umorul sunt constantele unei vieți efective și afective, în deplină moralitate și în acord cu tradițiile familiei și neamului, trimitem marelui contemporan un gând recunoscător, încredințându-l că atâta timp cât ne va fi staroste ne vom lăsa călăuziți de exemplul său, deopotrivă mobilizator și înălțător.

George CORBU,
Președinte UER

Rondel aniversar

Îl felicit la centenar
Pe cel sus-pus în dinastie,
Al Ioneștilor făclie,
Epigramist ca el mai rar.

Știut e-n scumpa Românie,
Comportamentu-i exemplar,
Îl felicit la centenar
Pe cel sus-pus în dinastie.

Iar lumânări din sfânt altar,
În tortul de pe farfurie,
Ca mâine îi vor arde,-o mie,
Dar azi pe Quintus, plin de har,

Îl felicit la centenar!

DISTINSULUI EPIGRAMIST
MIRCEA IONESCU-QUINTUS
LA ANIVERSAREA CENTENARULUI

În dinastia epigramei, clar,
Maestrul Quintus vrea să spună,
Că ajungând acum la centenar
A mai făcut o poantă bună!

EX-PLOIEȘTEANULUI EPIGRAMIST
MIRCEA IONESCU-QUINTUS
LA ANIVERSAREA CENTENARULUI

Firul epigramei toarce,
Quintus Mircea-n București,
Iar necazul și-l întoarce…
„Cam așa ca la Ploiești“!

Iași, 18 septembrie 2016,
VASILE LARCO

CARUSELUL CU EPIGRAME

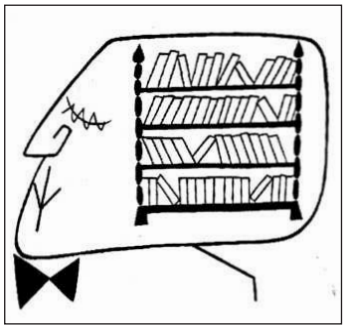

Dintre sute de peniţe

DOI CÂTE DOI

Pupatul moaştelor e-un chin,
Când cade ploaia cea haină,
Şi-i musai, orice pelerin,
Să ia în spate-o pelerină…

Eugen Ilişiu

MEMBRILOR DNA

Cum sunt ei, „legişti“ sadea,
La corupţi dau bobârnacul,
Le iau pâinea, să le dea
Cozonacul!

Ioan Hodaş

MADE IN CHINA

Fel-de-fel de jucărele,
Ce au faţă arătoasă,
Trainice şi frumuşele...
Până când ajungi acasă !

Ionel Iacob-Bencei

DE CÂND M-AM CĂPĂTUIT

Am bani, iar de prieteni nu mai scap
Şi-atâta-s de dezamăgit, încât
Prefer duşmanii care-mi „stau în gât“,
Amicilor ce mi se „urcă-n cap“.

Ştefan-Cornel Rodean

EPIDEMIE

Am crezut, când l-am votat,
Că-i un cetăţean curat,
Dar şi el constat că are
Boala mâinilor murdare.

Maria Chirtoacă

DIN SIMPATIE

Pe şeful meu îl preţuiesc
Şi el pe mine – ca atare,
Privirile ni se-ntâlnesc...
Pe fusta doamnei secretare.

Nae Bunduri

GURA PĂCĂTOSULUI...

Extaziat de propria idee
Grăi creştinul Ponta-n expozeu:
„Vom ridica în Bucureşti moschee,
Aşa să ne ajute Dumnezeu“!

Laurenţiu Ghiţă

AVOCATUL

Greşeli făcând mai multe-n viaţă,
(Că cine oare nu greşeşte?)
Din ale sale mai învaţă,
Din ale altora trăieşte…

Gheorghe Bâlici

SFAT

Eu te rog, iubit prieten, viitor slujbaş în arte,
Vizitează cimitirul, e-o întreagă mare carte
Şi învaţă de acolo ce e rău şi ce e bine,
Cum că viaţa-i doar minunea ce te chinuie pe tine.

Ioan Miclău-Gepianul

MIMETISM

Cu primăvara ce-a venit
Natura iată, a-nverzit,
Dar preţurile ce-nfloresc
Mă fac să mă îngălbenesc...

Florina Dinescu-Dinu

EFORTUL SUPREM

L-au certat părinţii şi soţia,
L-a avertizat cardiologul
Şi, în fine, a lăsat beţia
(Azi îi scriu amicii necrologul).

Ion Diviza

POLITICIANUL ÎN FEBRA ALEGERILOR

În mod total surprinzător
Cu soaţa foarte punctuală,
Atât mai are-n dormitor:
O întâlnire... informală.

Vasile Manole

HOMO EPIGRAMATICUS

Aleşii noştri...

NU-L CĂUTAŢI LA PSD

După câte cred şi ştiu,
Un distins baron local
Întâlneşti doar la Sibiu,
Dacă mergi la Brukenthal.

Corneliu Şerban

HAZ DE NECAZ

Înoată ţara în nevoi,
Mulţi s-au dedat păcatului...
Îl vrem pe Bulă înapoi...
Dar nu în fruntea statului!

Nic Petrescu

NOD ÎN PAPURĂ

Acuma când s-a confirmat
Că m-am autoplagiat,
Dosarul este încheiat;
Pot să mă-nscriu ca deputat.

Ionel Iacob-Bencei

CAMPANIE ELECTORALĂ

Veniți la vot în pași vioi,
Concetățeni iubiți,
Dar, dacă nu sunteți cu noi,
Mai bine, nu veniți!

Maria Chirtoacă

FLASH

Legea Mării câteodată
O încalcă și Oceanul,
Căci e Flota scufundată,
Dar e teafăr... Căpitanul.

Constantin Iordan

VIAŢA POLITICĂ PRECUM O SCENĂ CARAGIALIANĂ

„Sus-puşii“ noştri sunt adeseori
*În „**D-ale carnavalului**“ actori,*
Dar unii schimbă, iată, piesa-aceasta,
*Jucând cu D.N.A-ul, în „**Năpasta**“.*

Cătălina Orșivschi

NICIO ŞANSĂ

Când văzui cum a votat,
Dragul meu electorat,
Aş fugi-n U.R.S.S.,
Dar nu pot, că... nu mai e!

Eugen Ilișiu

SUPERFICIALITATE

Corupții toți sunt arestați,
E ochiul legii vigilent,
Dar unii sunt eliberați
Că nu-s corupți… suficient.

Vasile Larco

ODĂ GUVERNULUI

Guvernul nostru-i tehnocrat,
Căci, după cum s-a cercetat,
Când ne ciupește din parale,
Aplică tehnici speciale!...

Gheorghe Bâlici

„ABILITATE“

Azi guvernanţii te educă
Să scapi de orice handicap
Putând să ai un păr „măciucă”
Şi după ce te-ai ras în cap.

Dan Căpruciu

VIAŢA DUPĂ MOARTE

Deși nu-i scris în nicio carte,
Eu știu că-i viață după moarte
Și am dovezi să-mi demonstreze,
Când vin și morții să voteze.

Ion Micuț

PRET Á PORTER

Parlamentari sătui de controverse
Acum, când se apropie căldura,
Îmbrăcăminţi îşi cumpără diverse,
Dar ce folos, că nu-şi cunosc măsura!

Florina Dinescu-Dinu

EVENIMENT

La brutăria gorjeană

Cronica Festivalului Național de Umor „Ion CĂNĂVOIU“,
Tg. Jiu, 21–23 oct. 2016

Brutar-Șef: Marinică DOBREANU

După ce în perioada septembrie-octombrie creatorii de umor din toată țara s-au străduit să dea măsura talentului lor pe tema „***Brutăria salvează România***“, iar în săptămâna premergătoare fazei finale umoriștii gorjeni s-au străduit să aprecieze cât mai corect creațiile primite la concurs, faza finală a însemnat jurizarea de către Juriul Național, compus din dr. Elis Râpeanu, Nicolae Dragoș, Ion Cepoi, Ion Popescu-Brădiceni, Spiridon Popescu și Marian Dobreanu.

Conform tradiției de la Târgu Jiu, odată cu stabilirea lucrărilor premiate, vineri 21 octombrie după orele 12 au fost anunțați și câștigătorii actualei ediții, cărora li s-a pus în vedere să se prezinte duminică 23 octombrie orele 10 la Târgu Jiu, în fața sediului C.J.C.P.C.T. Gorj, pentru îmbarcarea în microbuzul care-i va transporta la Căminul Cultural din satul Bâlta, pentru festivitatea de premiere. (*N. Red.: Poate se renunță la această tradiție, care împiedică pe cei aflați la distanțe mai mari să răspundă în timp invitației.*)

Între timp, la Sala „Florin Isuf“ din cadrul C.J.C.P.C.T., în ziua de sâmbătă la orele 11 a fost deschisă Expoziția de Caricatură și s-a desfășurat festivitatea de premiere la secțiunea caricatură.

Duminică 23 octombrie, într-un cadru festiv, la Căminul Cultural din Bâlta s-a desfășurat Ceremonia de acordare a premiilor Festivalului de Umor „Ion Cănăvoiu“. Rând pe rând au fost anunțați câștigătorii care au citit, în ordine aleatorie, din creațiile lor... premiate. Vă prezentăm laureații la epigramă:

***Laurențiu Ghiță**, București, Premiul I:*

Brutăria – definiție de stadion
Un concept care intrigă,
Definește brutăria:
Locul unde,-n România,
Mulți o pun de mămăligă.

Strategie de promovare
Dorind să-ndestuleze România,
Brutarul din comuna-nvecinată
Și-a promovat pe Facebook prăvălia:
„Veniți la brutăria tehnocrată“!

De ce poate fi adevărat că „Brutăria salvează România“
Definind în glumă „brutăria“,
Recunoaște practic, fiecare:
Pâinea și corupții-n România
Se păstrează bine la răcoare.

***Mihai Moleșag,** Tulcea, Premiul II:*

Brutăria
Un modern concept semantic
Sugerând celule mici
Cu aspect deloc romantic,
Populate cu Mitici.

Pușcăriile sunt pline
Fără teamă că-i insulți,
Spui de-acești pușcăriași:
Nu încap că sunt prea mulți
Sau nu-ncap că sunt prea grași?

Pâinea noastră
Pe când micii hoți ne fură
Chiar și codrul de la gură,
Cei ajunși în posturi mari
Fură codrii seculari.

***Petre Ioan Florin Vasilescu,** Craiova, Premiul III:*

Vocea demnitarului „brutar“
Furați vârtos, vădiți tărie,
Urmând rentabila povață:
Pozați trei luni la „brutărie“
Și-aveți „mălai“ purcoi, o viață!

Viitor de aur...
Tânjind să supraviețuiască,
Nădejdea bietei Românii
E ca „stăpânii“ să clădească
Un lanț de... super-brutării!

CONCURS

REZULTATELE CONCURSULUI PE RIME DATE

(Rimele: **primar, ascunde**)

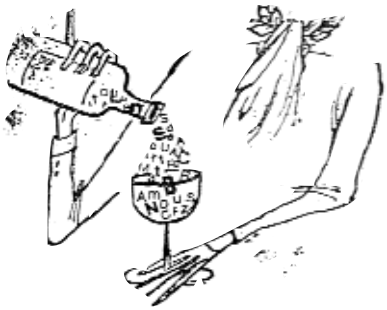

După consultări cu DNA, premiul întâi merge la un cunoscător al primarului din Câmpina, Prahova, dl. Ștefan Al. (lui) SAȘA:

BILANȚ
Mandatul său de bun primar
Semnifică schimbări profunde;
Le-am preciza pe toate, dar
Nu știm în care bănci le-ascunde.

După primar, în secundar, avem un grup compact, foarte greu de departajat:

SIMILITUDINI
Am văzut cum un coțcar
Între cei cinstiți pătrunde
Și cum pielea de primar
Ce mai președinte-ascunde!
Gheorghe Gh. Popescu

AUTORITATE PROTECTOARE
E iarnă, frigul te pătrunde,
Din codru iese-un cerb fugar;
De lupii răi, el se ascunde
În portbagaj la domn' primar.
Ioan-Fîrte Adi

PRIMARUL FACHIR

Nu știm niciodată unde
Banii noștri îi ascunde,
Că de când e el primar,
Ne-au zburat din buzunar…
Maria Chirtoacă

MĂRTURISIRE
Nu mai vreau să fiu primar,
În aceste vremi imunde,
Când averea mi-o declar,
Și nimic nu pot ascunde.
Ion Cuzuioc

ZVONURI
Vorbește lumea – minți fecunde –
Că fură-ntruna dom' primar
Și că averea și-o ascunde,
Dar omul e curat... murdar.
Petru-Ioan Gârda

UNEI VEDETE DE TELEVIZIUNE
Cu un comportament primar,
E star cu vicii mari, profunde,
Dar n-are unde le ascunde,
Că e-mbrăcată cam sumar.
Vali Slavu

MĂRTURISIREA UNI HOȚ
Înzestrat cu „har",
(N-am de ce m-ascunde)
Mă visez primar,
C-aș avea de unde…

Ioan Toderașcu

NEDUMERIRE
Nu-nțeleg de ce-și ascunde
Anii ciclului primar;
Rar un om cu-așa profunde
Găuri în vocabular.
Aurel Buzgău

UNUI PSEUDOPOET
Impins de un instinct primar
Și de veleități fecunde
Aleargă dup-o muză, dar
Nu știe unde se ascunde!
Grigore Chitul

„CĂSUȚA" NOASTRĂ
Când legea-i gata să-l înfunde,
Justificat, pe un primar,
Poporul sare și-l ascunde
În casa lui... parlamentar.
Ioan Lazăr

Mai sfioși și mai modești, deocamdată se ascund: *Sever Purcia, Eugen Deutsch, Vasile Larco, Nicolae Peiu*.

MAEȘTRII

Un secol printre milenii

Domnul Mircea Ionescu-Quintus, la 18 martie 2017, sărbătorește împlinirea vârstei de 100 de ani! Așadar, un secol de viață prin două milenii! Evenimentul este de o măreție și o solemnitate deosebită, care depășește simplitatea cotidianului.

Centenarul nașterii Președintelui de Onoare al Uniunii Epigramiștilor din România este prilej de mare praznic pentru întreaga breaslă a membrilor săi, care își omagiază cu admirație și dragoste colegul care, împreună cu familia sa – Ion Ionescu-Quintus, tată și Nelu Ionescu-Quintus, frate, reprezintă o adevărată instituție în lumea epigramei, un brand inconfundabil al acesteia.

Viața este darul cel mai de preț ce este făcut omului și Maestrul s-a născut într-o primăvară fără de sfârșit, care i-a descoperit secretul tinereții fără bătrânețe. Trăirea fiecărei zile cu bucurie și umor, cum ne învață magistrul, se dovedește a fi modul de viață și taina de a nu te lăsa biruit de obsesia maladivă a scurgerii timpului.

Păstrând nealterată istoria timpurilor pe care le-a trăit, manifestă aceeași poftă tonică de viață și de muncă care i-a umplut în trecut agenda profesională, iar astăzi pe cea scriitoricească și politică fiind, așa cum se mândrește, liberal din tată-n fiu. Și, nu-i așa, ce altceva ar putea fi un avocat născut într-o veche familie liberală, afirmată sub acest blazon la nivelurile înalte ale societății?

Epigramist născut, nu făcut, Mircea Ionescu-Quintus a dovedit ca nimeni altul, spre slava cea veșnică a umorului românesc, că este înzestrat cu harul divin al inspirației, adică cu acel „mens divinior“, cum l-a numit Horațiu.

Silueta sa zveltă, distincția aristocratică, spiritul viu, zâmbetul senin și sincer, hazul spumos, au cucerit încă din prima tinerețe pe una dintre cele mai rafinate muze, care l-a inspirat peste măsură în găsirea poantelor ingenioase și extrafine cu care și-a împodobit creația de gen, conferindu-i o glorie demult certificată de numeroasele izbânzi epigramatice.

Când Domnia Sa s-a consacrat în domeniul creației epigramatice, dar și în alte genuri de scrieri literare, mulți dintre cei care îl recunoaștem astăzi ca punct de reper pe harta epigramei, nici nu apucaserăm să ne naștem. Ne bucurăm acum la fel ca și atunci când i-am descoperit matematica epigramelor, spiritul strălucitor, tăișul inconfundabil al floretei pe care o mânuiește cu pricepere, replica sa imbatabilă.

Anii vieții Maestrului Mircea Ionescu-Quintus, valoros epigramist de cursă lungă, nu trebuiesc numărați oricum. Căci dumnealui este alesul pentru scaunul de patriarh al epigramei românești în care a intrat în urmă cu multe decenii, cu iubire și afierosire, reușind să ajungă în sufletul și destinul fiecărui epigramist, trăind cu fiecare dintre noi propria noastră viață.

La sărbătorirea zilei de naștere, Maestre Mircea Ionescu-Quintus, vă rugăm să primiți, chiar și simbolic, titlul de *Doctor Honoris Causa* al celor care vă respectă viața, scrierea și activitatea Domniei Voastre, toate la superlativ.

Personal, vă transmit cu voioșie urări de sănătate, gânduri de aleasă prețuire colegială, și rog pe bunul Dumnezeu să vă dăruiască viața îndelungată a patriarhilor biblici, cu împliniri sufletești bogate. Întru mulți si fericiți ani!

Mihai SĂLCUȚAN

MAEȘTRII

EPIGRAMIST ÎN FORȚĂ LA 100 DE ANI

Dr. Elis RÂPEANU

Consider că soarta m-a favorizat oferindu-mi privilegiul de a fi contemporană și concitadină cu cea mai importantă personalitate a epigramei românești actuale – Mircea Ionescu-Quintus, Președintele de Onoare al Uniunii noastre. La împlinirea a trei sferturi de veac, în martie 1992, a fost sărbătorit la Casa de Cultură a Sindicatelor din Ploiești unde, alături de prietenii de suflet ai epigramistului, poetului și prozatorului omagiat, au fost prezenți: marele critic și istoric literar **Valeriu Râpeanu**, **Mircea Dinescu**, **Laurențiu Ulici** și notabilitățile orașului. Din alocuțiunea sărbătoritului, Ministru al Justiției, am reținut aceste cuvinte care-l caracterizează: „*Vă cuprind pe toți în același gând cald de mulțumire, vă cuprind pe toți în inima mea. Cea mai mare satisfacție pe care o am ca ministru este că am reușit să nu mă schimb, să rămân același om ca toți oamenii. Nu suntem nici sus, nici jos, nici într-o parte, nici în alta, suntem alături, toți, împreună*“.

La împlinirea a 90 de ani, a fost omagiat la ședința solemnă a cenaclului de la centrul Cultural al M. I., în martie 2007, când și-a făcut cunoscute, într-un catren, „**Visul și realitatea // Nu regret c-am fost un an / În guvernul Stolojan, / Dar visam să fiu ministru / De la Tisa, pân' la Nistru**“! Atunci, printre atâtea voci care și-au exprimat prețuirea și urările de viață lungă, s-a auzit și cea care-i adresa următorul catren: „**VenișI aici și-ndată pleci / Mânat de-o forță nevăzută; / Ne-am întâlnit la 90, / Să ne vedem și la o sută** “! Și iată-ne pe pragul celor 100 de ani ai patriarhului epigramisticii românești – acest onorant confrate care a rămas tânăr, de-o vioiciune spirituală și o energie rar întâlnite. Și-a întrecut tatăl, atât în politica liberală, cât și în literatură. A activat ca **avocat pledant** (unul din cei mai buni din Ploiești), **om de litere**, bun **familist**, respirând același aer cu soția sa – doamna **Viorica Ionescu-Quintus** – aproape șapte decenii, **tatăl** unui fiu reușit, **deținut politic** la Canal, alături de **Părintele Constantin Galeriu, om politic, senator**, Președinte al PNL, Președinte al Senatului (deci, al doilea om în stat) – o viață plină, care l-a propulsat în rândul personalităților de frunte ale românilor.

Pentru noi, epigramiștii, toate aceste calități se contopesc, ca-ntr-un creuzet – în cea de epigramist, clasic în viață, care nu are nevoie de superlative (pe care nu le gustă), el însuși definind acest grad superior. Face cinste „dinastiei“ epigramiștilor **Ionescu-Quintus**, urmaș de seamă al tatălui său, **Ion Ionescu-Quintus**, (căruia i-am închinat o minimonografie în lucrarea „EPIGRAMA ÎN LITERATURA ROMÂNĂ“ (2001) și o suită de patru articole în revista de înaltă ținută „CURTEA DE LA ARGEȘ“), alături de fratele său **Nelu Ionescu-Quintus** (1919–2014), cel a cărui epigramă circulă precum folclorul: „***După sens și parametri, / Epigrama e un meci / Cu un unsprezece metri / În minutul nouăzeci*** “!

E greu, chiar imposibil, să cuprinzi într-un număr restrâns de rânduri trăsăturile definitorii ale unei mari personalități ca aceea a lui **Mircea Ionescu-Quintus**. Dintr-una din creațiile sale aflăm concluzia trasă de avocat, dar bine „pritocită“ (ca, de altfel, toate epigramele sale), în catren: „***De când Soarele și Luna, / De când valul spart de stâncă, / Adevărul e minciuna / Nedescoperită încă***“. De o verticalitate rar întâlnită, acest mare epigramist a spus totdeauna adevărul. Când, alături de Domnia Sa, l-am sărbătorit pe **Vasile Moșneanu** (1911–2012), tot din Ploiești, la împlinirea a 100 de ani, Mircea Ionescu-Quintus a subliniat importanța epigramei privind longevitatea, activitatea cerebrală, ea menținând energia vitală și imperiul lucidității – fapt adeverit de vârsta patriarhală a multor epigramiști. Tot adevăr a grăit și în martie 1992, când Domnia sa a împlinit trei sferturi de veac și când a declarat că niciodată nu face un lucru pe trei sferturi. Și iată, avem bucuria să-l sărbătorim la **un întreg** centenar. Deci, s-a ținut de cuvânt. Cum este un om dăruit de Dumnezeu să fie un om ales, Mircea Ionescu-Quintus nu se va opri aici. Cu prețuirea și dragostea noastră, a epigramiștilor și a celor care-i cunosc activitatea, va mai dăinui printre noi; îi urăm, din suflet și din condei, **LA MULȚI ANI**, alături de Doamna Viorica!

EVENIMENT

LA „MARTINE" ÎN LUMEA EPIGRAMEI!

Cronică pe N. V. (de Nelu Vasile!)

În după-amiaza zilei de sâmbătă 19 noiembrie 2016 am fost martorul deschiderii ediţiei a IV-a a Festivalului Naţional de Epigramă şi Caricatură Voluntari, în organizarea căruia rolul important l-a avut VIOREL MARTIN, cel care ne-a şi adresat salutul de bun sosit. Un cuvânt de salut ne-a adresat şi Doamna Adriana Vlădeanu, Directorul Direcţiei Cultură şi Sport din cadrul Primăriei Voluntari, administraţia locală implicându-se din nou în organizarea festivalului, aşa cum o făcuse şi la prima ediţie, în 2011.

Domnul George Corbu, Preşedinte al U.E.R., a precizat că la festival sunt prezenţi peste 50 de epigramişti din 17 centre epigramatice, ceea ce impune manifestarea între evenimentele de vârf ale genului. Meritul este al cenaclurilor bucureştene gazde ale festivalului, respectiv „*Cincinat Pavelescu*" şi „*Ing Epigrama*", rolul determinant avându-l însă Viorel Martin. De altfel, spunea dânsul, inginerii au avut mereu un rol important în activitatea epigramatică, fiind suficient de precizat că seria nouă a revistei „*Epigrama*" a fost condusă pe rând de inginerii Viorel Martin, Vasile Matei, Valerian Lică şi Laurenţiu Ghiţă.

Domnul Corin Bianu, Preşedinte al Clubului Epigramiştilor „*Cincinat Pavelescu*" Bucureşti, a adresat mulţumiri sponsorilor festivalului, subliniind implicarea deosebită a lui Viorel Martin şi a Mariei Clopotaru-Sturdza, dar şi a altor epigramişti bucureşteni, între care Nicuşor Constantinescu, Liviu Zanfirescu, Petrache Zaharia ş.a.

Domnul Florian-Laurenţiu Stoica, Preşedinte al Fundaţiei Literar-Istorice „*Stoika*", a mulţumit organizatorilor pentru invitarea în calitate de sponsor la această manifestare şi a făcut unele precizări cu privire la această fundaţie care îşi propune să promoveze românismul.

Au luat cuvântul şi ceilalţi membri ai prezidiului: Petre Gigea-Gorun, Preşedinte al Cenaclului Epigramiştilor Olteni şi Vicepreşedinte al U.E.R., Laurenţiu Ghiţă, Redactor-şef al revistei „EPIGRAMA" şi Vicepreşedinte al U.E.R., respectiv Ion Diviza, Preşedinte al Asociaţiei Epigramiştilor din Republica Moldova, fiecare adresând felicitări organizatorilor festivalului, în mod deosebit lui „**Moş Martin**", cum este alintat Viorel între confraţi.

A urmat prima parte a recitalului epigramiştilor, în ordinea: Dorel Lazăr, Alexandru Hanganu, Mihai Frunză, Gheorghe Constantinescu, Nicolae Bunduri, Maria Clopotaru-Sturdza, Gheorghe Bâlici, Ion Diviza, Mihai Teognoste, Eugen Albu, Petru-Ioan Gârda, Radu Păcurar, Dan-Viorel Norea, Ionuţ-Daniel Ţucă, Ananie Gagniuc.

S-a dat apoi în spectacol, la propriu, Doina Ghiţescu, îndrăgita actriţă a Ansamblului Artistic „*Ciocârlia*". A încheiat magistral, cu un catren care face aluzie la fizicul său supraponderal: „*Două catastrofe sunt / Care să te bage-n boală, / Un cutremur de pământ / Şi Doiniţa-n pielea goală!*".

Poza de grup la Voluntari

EVENIMENT

Recitalul epigramiştilor a continuat cu Any Drăgoianu, Petre Gigea-Gorun, Janet Nică, Nelu Vasile, Marian Dobreanu, Gheorghe Bălăceanu, Vasile Larco, Florina Dinescu-Dinu, Ştefan Saşa, Constantin Tudorache, Ion Munteanu, iar Viorel Martin a prezentat creaţii ale unor epigramişti bucureşteni trecuţi în eternitate: Mircea Trifu, Alexandru Clenciu, Nicolae Ghiţescu, Gheorghe Penciu şi alţii.

Ultima parte a recitalului de sâmbătă al epigramiştilor a fost rezervată gazdelor bucureştene: George Corbu, Laurenţiu Ghiţă, Corin Bianu, Doina Bârcă, Ion Atanase, Doru-Eugeniu Buhoci, Liviu Zanfirescu, Nicuşor Constantinescu, Petrache Zaharia, Constantin Enescu (prin vocea Doinei Ghiţescu).

În dimineaţa zilei de duminică 20 noiembrie a continuat recitalul epigramiştilor, cu: Ion Moraru, Dan Căpruciu, Ion Micuţ, Ioan Toderaşcu, Cătălina Orşivschi, Ştefan-Cornel Rodean, Vasile Vulpaşu, Petre-Ion-Florin Vasilescu, Dorel Vidraşcu, Julian Radu, Ion Stanciu, Mihai Drobotă.

Organizatorii au acordat distincţii şi premii, după cum urmează: Diploma de Excelenţă: **Petre Gigea-Gorun**, **Florian-Laurenţiu Stoica, Constantin Tudorache, Alexandru Ţiclea** (Bucureşti), iar Diploma de Onoare – **Mihai Frunză** (Brăila).

Juriul festivalului, alcătuit din George Zarafu, Nicuşor Constantinescu şi Viorel Martin, analizând cele peste 90 de lucrări a hotărât să acorde: **P1 ex-aequo** – Gheorghe Bâlici şi Eugen Albu; **P2 ex-aequo – Vasile Larco,** Nicolae Bunduri şi Florina Dinescu; **P3 ex-aequo** – Ion Diviza, Dan Norea, Ioan Toderaşcu şi Janet Nică; **Menţiuni** – Petru-Ioan Gârda, Cătălina Orşivschi, Ionuţ-Daniel Ţucă, Ştefan-Cornel Rodean, Viorica Găinariu, Marian Dobreanu, Ion Micuţ, Nelu Vasile, Any Drăgoianu, Vasile Vulpaşu, Dan Căpruciu.

Fundaţia Literar-Istorică „*Stoika*“, prin Doina Bârcă (secretar literar), a acordat Diploma de Excelenţă lui Viorel Martin.

Asociaţia Literară „*Speranţa 2014*“ din Strehaia, prin Preşedintele său, Vasile Vulpaşu, a acordat Diploma de Excelenţă pentru: Maria Sturdza-Clopotaru, George Zarafu, Ştefan-Cornel Rodean, Nicolae Bunduri, Gheorghe Bâlici; Diploma de Onoare pentru: Nicuşor Constantinescu, Leonte Năstase, Petre-Ion-Florin Vasilescu, Viorica Găinariu; **Premiul revistei „Epigrama de Strehaia“** – Ananie Gagniuc; **Premiul Special „Giura I. Vasile“** – Ştefan Al. Saşa.

Tot în această zi, fără prezentări speciale, Viorel Martin şi-a lansat volumul „**Ar fi de râs, dacă n-ar fi de plâns**“ (epigrame şi fabule), oferit tuturor celor prezenţi, dar şi numărul 15/noiembrie 2016 al revistei „*Lumea epigramei*“, inclusă în mapa festivalului. De menţionat că o altă revistă, „*Turburele*“, nr. 25–26/decembrie 2016, tipărită în devans, a fost oferită participanţilor de către Nelu Vasile, iar exemplare din „*Independenţa Română*“ am primit de la Doina Bârcă.

Dintre măsurile organizatorice stabilite cu acest prilej, amintesc însărcinarea lui Dan-Viorel Norea cu clarificarea evidenţei membrilor U.E.R., iar preşedinţilor de cenacluri, dar şi lui Nelu Vasile, care – s-a zis – are experienţă în domeniu, li s-a adresat rugămintea să o sprijine pe Any Drăgoianu pentru a definitiva „**Anuarul epigramiştilor**“ ediţia 2017.

Festivalul Naţional de Epigramă şi Caricatură Voluntari, ediţia a IV-a, a fost o reuşită deplină, Viorel Martin primind binemeritate felicitări şi mulţumiri, din partea fiecărui participant, pe măsura plecării acestora. În drum către casă, în tren, mă gândeam la un posibil titlu al acestui reportaj şi mi-am adus aminte epigrama pe care Virgiliu Şchiopescu o adresa cu mai mulţi ani în urmă *„**Epigramistului timişorean Ion Martin**“: // Pizmăreţ ca-ntotdeauna / Eu am spus-o cu venin, / Că „de la Martin“ e una / Şi-alta e „de Lamartine!“*, căreia încerc să-i adaptez conţinutul la situaţia reală de la Voluntari: **„Realist ca-ntotdeauna, / Eu vă spun, convins deplin: / Nu veţi întâlni întruna / Festival ca… LA MARTIN!“.**

HOMO EPIGRAMATICUS

MÂNIA DE A FI ROMÂN

DOAMNE-AJUTĂ ŞI PĂZEŞTE

Avem biserici mari, frumoase,
Cu sfinţi blajini veghind la uşi,
Tămâia-n preajmă amiroase,
Dar din păcate-s mulţi... „neduşi".

CORNELIU ŞERBAN

POSIBILITĂŢI

Salariul mediu pe o lună
Ajunge azi în România
Să faci şi câte-o faptă bună:
De pildă, să-ţi plăteşti chiria.

ROMEO PETRAŞCIUC

GIMNASTICA ROMÂNEASCĂ LA J. O.

Am așa un simțământ
Că din piept îmi iese-un vaier:
Solul este la pământ,
Paralelele în aer...

DAN NOREA

TRATAMENT AMBULATORIU ÎN ROMÂNIA

Bolnavul din comună
A fost culcat în fân,
A fost tratat o lună,
A fost… un bun român.

ION DIVIZA

GERUL A OMORÂT MULȚI ROMÂNI

De vreo două săptămâni,
Gerul, aspru şi rebel,
A ucis mai mulți români;
Dar ce, parcă numai el?!

CONSTANTIN CRISTIAN

POLITEȚE

Manifestându-mi bucuria,
Când văd pe șeful meu cel bun
Îmi scot amabil pălăria...
Și-n fața ochilor mi-o pun.

GRIGORE LUPESCU

NOI ȘI POSTUL

La al credinței adăpost
Întreaga lume-i mulțumită,
Dar cât de greu se ține-un post
Pe undeva… de nu dai mită!

VASILE LARCO

ROMÂNIA NOASTRĂ DRAGĂ

Ca tot românul ce-o iubeşte,
Vă spun de-acestă ţărişoară,
Că Lumea nu o mai bârfeşte...
Dar Europa o omoară!

NAE BUNDURI

MILOSTENIE

Ca într-un vis cu vârcolaci,
Când tot sistemul e în pană,
În țara noastră, la săraci,
Tot cei săraci mai dau pomană!...

GHEORGHE BÂLICI

STATISTICI SELECTIVE

Spun statisticile-n draci,
Că stăm groaznic la săraci,
Dar nu-s scribii curioşi,
Cam cum stăm la puturoşi…

EUGEN ILIȘIU

MILITARI LA DATORIE

Ne luptăm cu sărăcia
Dar, cu pierderi zi de zi,
Noi ne facem datoria –
Şi tot facem… datorii!

CONSTANTIN MÂNDRUȚĂ

HOMO EPIGRAMATICUS

De veghe în lanul cu epigrame

DEFINIȚIE
Ce-i un cenaclu literar?
Discuți, asculți, bei un pahar,
Întrebi ceva, mai dai din gură…
În rest, e doar literatură.
ROMEO PETRAȘCIUC

UNUI CONFRATE

Oricât te fură azi beția,
Să fii, amice, încrezut
Că n-ai să-ți bei și măiestria
Fiind maestru la băut.
ION DIVIZA

CELOR CARE AU DECLARAT CĂ TALENTUL MEU „ESTE ÎN CĂDERE LIBERĂ“
Nu fac și n-am făcut bravadă,
Dar vă răspund la gașca toată:
Talentul vostru o să cadă
Doar dacă va urca vreodată!...
GHEORGHE BÂLICI

LEGEA GRAȚIERII – CONSECINȚE
Gândindu-te la aplicarea legii,
Ca bun român, n-ai cum să nu te-nfurii,
C-aduce, pentru unii, privilegii,
Dar prejudicii mari... literaturii.
VALI SLAVU

UNUI MOLCOM
Un mocăit acest confrate;
Deși cu toate era uns,
Plecase spre eternitate
Și nici acuma n-a ajuns!
RADU IONESCU-DANUBIU

ULTIMELE CUVINTE (ÎNCHIPUITE) ALE LUI ROMEO, ADRESATE JULIETEI
Tu ia, iubito,-al meu cuțit
Și moartea fie-ți dar divin!...
Eu beau pocalul otrăvit,
Că sânge dacă văd... leșin.
LIVIU GOGU

CITITUL ȘI SCRISUL
Eu nu citesc, nu că nu știu,
Dar lenea e prea mare,
În schimb, din când în când mai scriu,
Când stau la închisoare!
DAN NOREA

MUZA MEA
Eu m-am rugat de multe ori
Să am doar trează muza; Domnul
M-a ascultat, şi-acuma somnul
Îi prinde doar pe cititori...
ȘTEFAN-CORNEL RODEAN

EVALUARE
La epigramişti de treci,
Sunt şi buni şi răi –
Unii au la săbii teci,
Alţii au păstăi...
CONSTANTIN MÂNDRUȚĂ

ȘI TOT LA CEAS ANIVERSAR

PRIETENULUI MIRCEA IONESCU-QUINTUS
Dacă stai şi te gândeşti
La valoare şi potenţă,
Epigrama la Ploieşti
Este o Quintus-esenţă!
NIC PETRESCU

OFRANDA MAESTRULUI QUINTUS
Epigramiştii au un bun atu,
De Mircea Quintus binecuvântat:
Le place unor literați sau nu,
Dar locul epigramei e-n Senat!
ION DIVIZA

MAESTRULUI MIRCEA IONESCU-QUINTUS
Este pentru prima oară
Într-o lume prea coruptă,
Când un avocat la bară
Și cu secolul se luptă.
VASILE MANOLE

LECȚIA DE EPIGRAMĂ

EPIGRAMA ȘI POEZIA

(Partea a II-a)

Dr. Elis RÂPEANU

În forma sa concisă, concentrată, epigrama se caracterizează prin umor, ingeniozitate, ascuțime în construcția structurii antitetice din care rezultă poanta. Aceste trăsături n-o îndepărtează de lirism, ci o includ. La începutul secolului XIX, **Barbu Lăzăreanu** (*Cu privire la epigramă și epigramiști*, Cultura Românească, București [f.a.] vol. II, p.17) considera că, pentru a dărui, *umorul* „trebuie să vibreze, încaltea de puțin lirism". Umorul înseamnă spirit, se adresează oamenilor care trăiesc realitatea, într-o societate dată; conținutul poeziei comunică realitatea transfigurată a sferei concretului. Valorile poetice ale epigramei n-au fost negate nici de marele iubitor al acestei specii – academicianul **Șerban Cioculescu**, care a comparat poetul cu epigramistul și poezia cu epigrama, dar n-a pus niciodată semn de egalitate între ele, așa cum cred unii amatori în studiul literaturii. În ADEVĂRUL din 4 august 1933, academicianul scria: „*...oricât de conformă ar fi cu idealul ei, niciodată epigrama nu încetează a fi rafinament intelectual. Rădăcinile vii ale epigramei sunt evenimentele și oamenii, cu străduințele lor, cu derogările de la perfecție, câtă vreme poezia își trage esențele parfumate din tendințele spre puritate a senzațiilor, sentimentelor și ideilor*". Nici mai târziu nu și-a „moderat aserțiunile", ci a adus un adaos de idee, și anume că metafora nu lipsește din epigramă, poetul din epigramist mânuind cu ingeniozitate imaginile poetice în scopul ascuțirii poantei: „*Epigramistul, dublat de un poet sau provenind din lirică adaugă, prin câte o imagine sau o metaforă, un farmec deosebit catrenelor sale, mușcătoare sau omagiale*" (ROMÂNIA LITERARĂ, 14 oct. 1976). Or, aceste **ca** și **în genere,** nu impun ideea că epigrama are o comunicare directă, impresionează prin participarea totală a autorului, care se implică în mesajul transmis, dând comunicării un caracter dialogic, în care, fără dialog propriu-zis, dă senzația că răzbate și părerea celui care o receptează.

UNUI MEDIC DERMATOLOG
M-ai scăpat, amice dragă,
De eczemă și de plagă,
De tot soiul de belele...
*Iar, la plată, și de piele. (**Gh. Berdan**)*

Deci, chiar și atunci când recurge la figurile de stil caracteristice poeziei, nu face decât să adauge agerime, inventivitate mecanismului epigramatic, pentru ca surpriza poantei să fie mai plăcută. Să comparăm o „definiție" a poetului, realizată poetic și un catren „poetic" pe aceeași temă.

Poetul cară cu ciurul
idei și senzații
de dincolo de cuvinte,
din zbaterea de aripi
printre curenții de înălțime
și le dă
îmbrăcămintea sonoră
a versului său
ca un voal de magie. (***T. K.)***

LECȚIA DE EPIGRAMĂ

*

Tot omu-n lume-i efemer,
În el e și pământ și cer,
Dar în poet, pe drept cuvânt,
E cer mai mult decât pământ. ***(I. St. Bogza)***

Chiar și hiperbola are aceeași menire, de a potența ideea:

CINE ESTE LAMBRIOR

Institutor de mare vază,
Un om și delicat și fin,
O insulă rătăcitoare
Într-un imens ocean de vin. ***(Al. Gh. Doinaru)***

Dacă ambele – și poezia, și epigrama – sunt specii ale aceluiași *gen liric* și epigrama vehiculează, uneori cu figuri de stil și mijloace artistice comune cu poezia, aceasta nu înseamnă că ele se suprapun: în epigramă, aceste mijloace au altă direcție, au alt scop și altă finalitate, au alt efect. Astfel, atât una cât și alta, se dedau jocului ambiguității, dar prima ajunge, în cele din urmă, la un *nonsens captivant*, pe când, la cealaltă, rostul ambiguității nu este de a amplifica misterul, ci de a-l dezvălui, de a trăda demersul ei, prin devoalarea drumului scurt care duce spre poantă. Ambele cazuri implică participarea spiritului, dar cu efecte diferite: în cazul poeziei, se intensifică transfigurarea, în timp ce în epigramă, e o capcană și „misterul" se luminează prin întorsătura ideii, astfel încât logica să învingă. Această trăsătură comună le conferă apartenența la genul liric: prezența expresă, prin autoexprimare, a autorului în creația sa. Ca și poetul, epigramistul se află atât înăuntru cât și în spatele catrenului, făcând corp comun, dând naștere unei noi entități. Dar poetul creează o stare ascunsă printre „parfumul gândurilor" emoționând în diverse grade, pe când epigramistul, chiar ascuns în formula complice a umorului, îl atrage pe cititor să participe direct la mesaj, îl pune pe gânduri, îi face spiritul să tresară, determină un comentariu tacit și chiar o atitudine. De aici decurge o altă trăsătură comună a celor două specii lirice: caracterul dialogal.

Diferența există și în abordarea acestor două specii, având în vedere noua configurație a poeziei. Epigramiștii începători, care se avântă pe „pârtia" epigramei, fără cunoștințele privind legile și regulile care guvernează zborul acestei „libelule" a literaturii, vor dibui și nu vor ajunge la finiș. Or, azi, poezie poate scrie oricine, epigramă nu: poezia, mai mult sau mai puțin spirituală, poate fi o proză șocantă, aranjată sub formă de versuri mai lungi sau mai scurte. Poezia nu mai e un drog, ci un amestec de idei deseori bizare, fără legătură între ele.

Pentru poet, cuvintele au o viață a lor și, de multe ori, ele îl stăpânesc pe autor. Or, epigramistul, în raportul dintre autor și cuvânt, el e stăpânul, el îl caută și-l supune ideii sale. Limba poeziei este limba *întrului*, poezia e închinată, în special, dragostei, epigrama, prin ideile percutante, își exprimă și ea simpatia pentru uman, pentru că umorul este îngăduitor. Poezia transmite sentimente, nu învățăminte, transmite iubire – Orfeu, pentru a dobândi iubire, coboară în moarte. Poeții sunt îngeri rătăcitori printre oameni, care deschid porțile înălțimilor; epigramiștii militează și ei pentru frumosul din om, trecând prin urât, pe care încearcă să-l alunge. Din poezie, rămâne „puterea sugestivă a muzicii", cum spunea **Ibrăileanu** despre poezia lui **Eminescu**, și figurile de stil care-ți redirecționează ținta. Din catren rezultă o concluzie de viață sau aforistică. Prin figurile de stil, se potențează impresia și ideea poantei, n-o învăluie în mister ca poezia. Poetul este meditativ, epigramistul are o minte speculativă, chiar sufletul său devine speculativ. *Versul deschide*, aruncă cititorul pe o pantă urcătoare sau coborâtoare, *epigrama închide*,

(Continuare în pag. 46)

CARUSELUL CU EPIGRAME

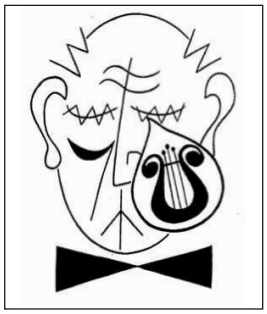

Doamnele epigramiste

VINUL ROȘU, BĂUT ZILNIC, ÎMPIEDICĂ ÎMBĂTRÂNIREA

Cercetând o pistă,
Sigur n-au greșit,
Cel ce nu rezistă
Moare fericit!

Sanda GHINEA

PARALELISM

Este-o vorbă paralelă
Cu-altă vorbă, ca-ntr-o taină:
Soața fainâ nu-i fidelă,
Cea fidelă, nu e fainâ!

Elis RÂPEANU

CLARIFICARE

Chiar dacă habarnistă par,
Prin școala vieții-am fost trecută,
De multe lucruri am habar,
Dar n-am habar la ce m-ajută!

Vali SLAVU

LOGICĂ

Sunt inimos, c-așa-i la noi,
Eu pe vecin l-ajut un pic
Să-i moară capra și apoi
Îi cumpăr varza pe nimic!

Cătălina ORȘIVSCHI

PRIMIREA „REFUGIAȚILOR“

Actu-n sine dovedește
Că nu suntem chiar tehui:
Europa îi primește…
N-avea bădărani destui!

Florina DINESCU-DINU

MODERNIZARE

Azi, când nu e chef de muncă,
Într-un gest involuntar,
Au ieșit țărani în luncă,
Dar... să facă un grătar.

Any DRĂGOIANU

UNUI FOST PARLAMENTAR

Rămas și fără de fotoliu,
La foști colegi făcu apel:
Cum nu mai are portofoliu,
Să aibă, barem,... portofel.

Elena MÂNDRU

OPERE ALESE

Realitatea ne relevă
Că deținuții sunt în grevă;
Ei vor un raft în librărie
Cu opere... din pușcărie.

Maria STURZA-CLOPOTARU

CONFUZIE

Auzind în casă hoțul,
Doamna coborî din pat
Și-l pocni, crezând că-i soțul
Ce se-ntoarce-acasă beat!

Maria BUMBEA

ÎN PARLAMENT

Cu prietenie-adâncă
La recepții beau, mănâncă,
Dar în plen, de obicei,
Se mănâncă între ei.

Elena LEACH

ADAPTABILITATE

Aceia ce plătesc tribut prostiei
Și cărora puterile li-s slabe,
Constată că, pe scara ierarhiei,
Se urcă mai ușor în patru labe.

Violeta URDĂ

FABULA

Ca gen e un copil teribil
Ce boacăne întruna face
Și-ajunge-n fine, invincibil
Slujindu-se de dobitoace...

Cezarina ADAMESCU

CARUSELUL CU EPIGRAME

Doamnele epigramiste

SIMPTOME DE EPIGRAMISTĂ

În sală nimenea nu plânge,
Râd toți, în două-trei reprize;
E sigur: am umoru-n sânge...
Cum? N-a ieșit la analize?

Stela ȘERBU-RĂDUCAN

BĂTAIA

Punitivă,-ntâi de toate,
Și lezantă, ca măsură,
Pân‘ și ceasu-atunci când bate,
Lasă urme pe figură!

Constanța APOSTOL

TOAMNA VIEȚII

Estetic, vârsta poți s-o minți,
În toamna vieții, n-ai viteză,
Și poți scrâșni acum din dinți,
C-ai strâns opt ani pentru proteză!

Viorica GĂINARIU

SFAT

Să moi pâinea-i o plăcere,
Să moi glasu-i mângâiere,
Să moi inima, când cere,
Se fac toate, prin... muiere!

Paula Georgeta DIMITRIU

COPIL ÎNGRIJORAT

De fustița buclucașă,
Din mătase-așa gingașă,
Eu m-aș ține, cum s-a spus,
Dar nu pot, e mult prea sus!

Ana RUSE

CARACTERIZAREA UNEI DOAMNE

O completare vreau s-aduc
Și nu o fac pe reclamantul:
Tu ții bărbatul sub papuc,
Iar pe jeratic ții amantul.

Camelia NISTOR

„BUCĂTĂRIA“ EPIGRAMELOR

Fără mare greutate,
Scriu catrene diferite;
Poantele îmi ies sărate,
Însă rimele-s... sărite.

Gina ZAHARIA

„ÎNCURAJARE“

Nu deplângeți în zadar
Viața de pensionar,
Că nu știți ce veți avea
După ce scăpați de ea!

Maria CHIRTOACĂ

SOLUȚIE

Femeia scundă își dorește
Pantofi cu tocurile cui,
Fiindcă soțu-o dojenește,
Că nu-i la înălțimea lui.

Mirela GRIGORE

MOȘTENIREA

Pe-acest frumos picior de plai,
De la strămoșul nostru, dacul,
Am moștenit un colț de Rai...
În care-și vâră coada dracul.

Ica UNGUREANU

FAMILIST CONVINS

Dovedind mobilitate,
Deși este în etate,
Devotat a fost și este
La vreo patru-cinci neveste!

Gențiana GROZA

DEVOTAMENT

Vecina mea cu miere-n glas,
Ce m-ajuta mereu,
Din bunătate, a rămas,
Gravidă-n locul meu!

Cornelia COCIȘ-INOVAN

MAEȘTRII

ULTIMUL MARE MAESTRU-SENIOR

Ionel Iacob-BENCEI

Descendent din tată politician, liberal și epigramist, Mircea Ionescu-Quintus face parte din a doua „generație de aur“ a epigramiștilor români (de această dată, contemporani) respectiv din LOJA LORZILOR EPIGRAMIȘTI, alături de Alexandru Clenciu, Nicolae Ghițescu, Mircea Trifu, Ștefan Tropcea, Dimitrie Jega, Sorin Beiu (prea puțin cunoscut de generația de astăzi) și alții, desigur. Distinsul nostru confrate ne-a dat nouă, celor mai tineri, o lecție de viață, prin VIAȚA pe care a dus-o, ca familist, magistrat, politician, ploieștean, epigramist și – nu în ultimul rând – ca ROMÂN.

L-am cunoscut în vara anului 1980, la Brăila („Templul epigramei“ – apud Vasile Langa), unde avea loc „*Întâlnirea Epigramiștilor*“, eu însoțindu-l pe regretatul Dimitrie Jega, conducătorul de atunci al Cenaclului de Satiră și Umor RIDENDO din Timișoara. Era prima mea „ieșire“ în lumea celor sortiți să comprime în patru versuri: bucurie, tristețe, ironie sau haz, după caz. Firește că două zile am fost numai „ochi și urechi“, să văd, să aud, să cunosc și – har Domnului! – aveai de la cine să auzi și pe cine să vezi.

În anul următor, 1981, tema la concursul de la Brăila a fost „ADEVĂRUL DESPRE MINCIUNĂ“, recitalul ținându-se în aceeași sală. Pe o pancartă trona epigrama D-lui Mircea Ionescu-Quintus, „***Adevăr și minciună*** *// De când soarele și luna, / De când valul spart de stâncă, / Adevărul e minciuna / Nedescoperită încă!*“. Mare mi-a fost bucuria când, la festivitatea de premiere, am fost onorat cu Premiul II pentru grupaj: epigramă-epitaf. Acesta a fost primul premiu mai important din cariera mea de epigramist. Dimitrie Jega a radiat de bucurie că „va lăsa cenaclul pe mâini bune“.

În 1988, la Brăila, unde se dăduse tema TIMPUL, epigrama mea de rezistență (credeam eu!), trimisă la concurs (inspirată din realitate), se intitula: ***Timpuri noi*** *// De la bine, la mai bine, / Prorocitu-ne-a marxismul; / Se pun gratii la vitrine / Semn că vine COMUNISMUL!* Câtă îndrăzneală și naivitate! În drum spre Casa Memorială Panait Istrati, domnul Quintus, membru în juriu, m-a ținut în urma alaiului, întrebându-mă: „Ionele, tu ai trimis la concurs epigrama cu comunismul?“ „Da“, „Dragul meu, ai grijă; noi nu știm ce hram poartă fiecare membru din juriu. Pentru asemenea atitudine, eu am făcut pușcărie. Vezi ce rostești diseară, la spectacol!“.

Peste un an ne-am revăzut la Timișoara, aniversând RIDENDO – 20, apoi prin țară, pe unde m-am putut duce. În 1994, la RIDENDO – 25, ne-a onorat cu prezența și cu susținerea la lansarea plachetei mele EPIGRAME ȘI EPITAFURI, printre altele, spunând: „*Cred în steaua lui Ionel Iacob-Bencei*“. Iar la cina de la Casa Oamenilor de Știință, a menționat: „*Cine organizează festivaluri de epigramă să țină cont de ștacheta ridicată la Timișoara de colegul nostru Ionel Iacob-Bencei!*“. Era politician cunoscut și, în consecință, i-am asigurat un însoțitor până la Hotelul INTERNAȚIONAL, unde fusese cazat la „protocol“.

În 2004 Fundația POPA's Cenaclul RIDENDO i-au acordat Premiul „DIMITRIE JEGA“ pentru epigramă, dar nu s-a putut deplasa la Timișoara. Precauție justificată. Anii au trecut și – vrând-nevrând – au lăsat urme.

MAEȘTRII

LA ANIVERSARE

N-am să scriu despre maestrul Mircea Ionescu-Quintus lucruri pe care toată lumea le cunoaște. Am să subliniez la început câteva „coincidențe“ care dovedesc faptul că domnia sa nu s-a născut întâmplător, ci sub o stea norocoasă, cu mai multe meniri...

A văzut lumina zilei la Răsărit (Kherson, Crimeea), venind odată cu echinocțiul de primăvară, la vremea când pe timpuri romanii (că doar de la Râm ne tragem!) erau în toiul celor cinci zile de sărbătoare în cinstea zeiței Liberalia, când bărbații tineri îmbrăcau toga virilă!!!

Poate de aceea zeița Fortuna a deșertat din cornul abundenței asupra pruncului de atunci atâtea haruri: al elocinței, al echilibrului, al dreptății și nu în ultim rând, al scrisului...

Deși bunicul meu pe linie maternă îl cunoștea din tinerețe (făcând parte din același partid), eu l-am cunoscut pe domnul Mircea Ionescu Quintus și pe soția sa Viorica mult mai târziu, fiind apoi martori la cununia mea cu Mircea C. Dinescu, pe care maestrul îl născise în lumea epigramei.

Constantin Sachelaride, un cunoscut epigramist – fost jurist și el, decedat din păcate, i-a dedicat un catren cu ocazia numirii maestrului în funcția de ministru al Justiției:

„*Nu cunosc motivul dramei, / Da-i penibil, e sinistru / Ca din Prinț al Epigramei / Să ajungi un biet ministru…*“

„Prințul Epigramei“ a condus Clubul Umoriștilor „Ion Ionescu-Quintus“ ani buni, până în 1990 când a reintrat în politică, rămânând până în prezent președinte de onoare.

Ploieștenii se mândresc că sunt concetățeni și contemporani cu maestrul, personalitate de seamă a culturii și politicii românești.

Îi urăm să aibă parte de sănătate și să se bucure de viață încă mulți ani înainte, iar personal îi dedic acest catren:

Urare maestrului
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

La centenarul împlinit
Să aibă parte de delicii,
Să fie și-astăzi mult iubit
Așa cum și-a iubit amicii!

Florina DINESCU-DINU
Președintă a Clubului
„Ion Ionescu Quintus“ din Ploiești

Am purtat puțină corespondență și, într-un catren, acum câțiva ani, încheiam cu „*și veți bate centenarul!*“. Răspunsul m-a pus pe gânduri: „*Dragul meu prieten*, (omit cele de omis)... *Nu voi bate centenarul, ci m-ar bate Dumnezeu“!* Dar bunul Dumnezeu este prea bun și cu cei răi, darămite cu un OM rasat ca Maestrul M. I.-Quintus: demnitate, erudiție, elocință, caracter, ținută, talent și multă înțelegere, bunăvoință. Iată de ce închei cu un madrigal: ***Maestre, ce ne-ai dăruit / Cuvinte pline de iubire, / Așteaptă „trecerea“ tihnit, / Că ai intrat în nemurire“!***

CONCURS

TOP EPIGRAMA

Tema: „Vânătoarea și pescuitul“

O ediție destul de dificilă, deși nu se anunța. Paradoxal, tema relativ facilă a dus la epigrame cam la fel. Iar rezultatele sunt la fel de surprinzătoare. Să notăm cu bucurie revenirea aripii ALPI în competiție și cu tristețe forfaitul vâlcenilor, care se privează singuri, pe sine, de un test de echipă. O revenire de orgoliu a sibienilor, și a hunedorenilor concomitent cu un pas înapoi al brașovenilor (bimotorul a funcționat la 50%, fără GECO), al CUC-ilor și al buzoienilor. În creștere evidentă quintușii ploieșteni și aș spune și hohotiștii care au lucrat mai atent și mai pe temă. Lipsa de experiență și-a spus cuvântul în cazul „juniorilor“ de la Rm. Sărat, care au trimis 4 autori, în loc de trei, lăsându-ne fără alternativă.

Așadar, un nou început, să fim optimiști și să așteptăm etapele următoare. Și să spicuim din epigramele recepționate.

Club/Cenaclu	Total	Medie
CUS N. Olahus, Sibiu	14,00	7.00
AEM Chișinău	13.17	6.58
Club HD	13.17	6.58
SATIRICON Cluj Napoca	13.00	6.50
VERVA Galați	13.00	6.50
CU Brașov	12.83	6.42
GLUPI Iași	12.83	6.42
ALPI Iași	12.50	6,25
NIGRIM Buzău	12.50	6,25
RIDENDO Timișoara	12.50	6,25
II QUINTUS Ploiești	12.33	6.17
CEO Craiova	12.00	6,00
CUC Constanța	11.83	5.92
SPINUL Baia Mare	11.67	5.83
HOHOTE Tg.Jiu	11.50	5.75
CINCINAT PAVELESCU București	10.83	5.42
AG PE RIME Pitești	9.50	4.75
CUV Rm. Vâlcea	0.00	0.00
Al. Sihleanu Râmnicu Sărat	0.00	0.00
ȘT. TROPCEA, Brăila	0.00	0.00

PESCUIT PE USCAT

Vânând un grandios câștig,
Răsplată logică-a răbdării,
Într-al norocului cârlig
Am prins plevușca bunăstării.

Gheorghe Șchiop

PE LACUL BOCNĂ, DE BOBOTEAZĂ

Pescari, cu țurțuri la musteață,
Cobesc – cu gesturi de roboți:
În noua epocă de gheață
Pe copcă... ne vom duce toți!

Petre-Ion-Florin Vasilescu

SUNT VÂNĂTOR ȘI PESCAR

Sunt un vânător decent
Iar ca bun pescar – și fin,
Pescuiesc în Parlament
Unde „somnul“ este... „lin“.

Mihai Bădulescu

METEHNE

Putem vedea adeseori
Că-n arealul din Carpați,
Avem pescari și vânători
Ce mint, de parcă-s deputați.

Dan Prundoiu

UNUI PROCUROR – PESCAR AMATOR

El, când prinde-un „pește“ mare,
Îl condamnă dinadins
La un an „cu suspendare“
Și-i urează... „fir întins“!

Ion Moraru

BRACONAJ URBAN

N-am văzut de când mă știu
Vânătoare mai perfidă:
„Plimbă ursul“ prin Sibiu
Înainte să-l ucidă.

Vasile Manole

PESCARUL CU MINCIOGUL GOL

De mult, poftind la pește crud,
Proptit de-o salcie în spate,
A prins, în balta dinspre sud,
Un somn... de-un ceas-jumate!

Geo Filiș

CONCURS

UNUI PESCAR CĂRUNT
I se-nfierbântă sângele în vene,
Că e pescar de zeci şi zeci de ani,
De-o vreme, pescuieşte doar „sirene“,
Când vin la vânătoare de „fazani“.
Mirela Grigore

EVOLUȚIE
Vânând cu arcul, pescuit la plută,
Bărbatu-a inventat minciuna brută,
Pe care, cu talent şi minte trează,
Femeia, de atunci, o rafinează.
Florin Rotaru

LA VÂNĂTOARE DE PĂSĂRI
Cât pândisem la becaţe,
Am mai tras câte-un rachiu,
Vreo trei sticle rubiniu
Şi apoi... am dat la raţe.
Mihai Batog-Bujeniță

LA VÂNĂTOAREA DE LA BALȘ
Gonacii spun c-au încărcat
Vreo două-trei bascule pline
De porci mistreți, dar au urcat
Vreo câțiva şi în limuzine.
Eugen Albu

BILANȚ
În anul vechi am pescuit
Fetițe... să te lingi pe deşte!,
Pe care, sigur, le-am plătit,
Dar cel mai mult am dat la peşte.
Petru-Ioan Gârda

BALUL VÂNĂTORILOR ŞI PESCARILOR
Pătrunşi de-al sărbătorilor tumult
La bal, conchid în două, trei cuvinte,
Se bea şi se mănâncă bine, mult,
Dar şi mai bine şi mai mult se minte.
Ioan-Fîrte Adi

O TURISTĂ HOTĂRÂTĂ
Din zori şi pân` la asfințit,
Sfidând căldură şi țânțari,
Prin Delta Dunării-a pornit
La... vânătoare de pescari!
Vali Slavu

SIMILITUDINE
Mint şi vânătorii şi pescarii
De îngheață apa-n jurul lor,
Însă îi întrec parlamentarii
Când promit de toate, tuturor.
Nicuşor Constantinescu

VÂNĂTOR NOROCOS
Nevasta lui cu bust superb,
Când pleacă omul la vânat,
Îi pune coarne mari de cerb…
Şi totuşi nu l-au împuşcat!
Ion Diviza

BRACONIERULUI
Prin locuri foarte pitoreşti
Naturii ce ne e stăpână
Îi spui ce tare o iubeşti
Şi-o demonstrezi cu arma-n mână.
Gheorghe Bâlici

POLITICIENII
Ca vânătorii şi pescarii
Ei nade-ntind cu mult noroc,
Ne mint mereu, ca potlogarii,
Şi se vânează reciproc!
Florina Dinescu-Dinu

JUSTIȚIA, BAT-O VINA...
În ape tulburi pescuieşte
Peşti mici – mai mulți sau mai puțini –
Dar ca de dracu' se fereşte
De vânătoarea de... rechini!
Cătălina Orşivschi

LA COPCĂ
O oră, două şi-aş pleca
– Gândea braconierul –
Măcar un peşte de-ar muşca
Aşa cum muşcă gerul!
Ioan Frențescu

INCOMPATIBILITATE
Mulți pescari si vânători
Fac adeseori greşeala
De a fi şi scriitori...
Dar le-ngheață-n toc cerneala.
Constantin Gornea

HOMO EPIGRAMATICUS

NOI ŞI... ELE...

„DIVA“
Bârfa lumii n-o atinge,
Ori că plouă, ori că ninge,
Haina dumneaei de gală
E să fie cât mai goală!
Elis Râpeanu

DESPRE UNELE FEMEI DIN EVUL MEDIU ŞI DE AZI
Ieri soarta lor era mai dură,
Desigur îmi veţi da dreptate:
Şi-acum au parte de „centură”,
Dar nu mai e de „castitate”.
Corneliu Șerban

VIITOR ÎNDEPĂRTAT
Va reveni matriarhatul,
Belşugului găsi-vom cheia,
Doar când va câştiga bărbatul
Cât poate cheltui femeia!
Nic Petrescu

AVANTAJUL SENECTUȚII
Mă duc la bere liniştit,
Căci nevestica-mi iubitoare,
De când e babă,-a mai slăbit
Şi nu mai dă atât de tare.
Dan Norea

SE ALEG BABELE
De tradiție nu-mi pasă
Printre-ai mei contemporani,
Pentru că a mea-i aleasă
De vreo... patruzeci de ani!
Constantin Cristian

IARBA VERDE DE ACASĂ
În iarbă draga mea, mereu,
Ţinea morţiş să mă dezmierde ;
Era şi iarba mult mai verde…
Şi eu !
Eugen Deutsch

PĂCĂLEALĂ
În ziua când m-am însurat
Doar soacra m-a felicitat
Pentru ideea genială,
Că ea știa de păcăleală.
Gavril Moisa

ATAC LA MALL, RĂU SPRE BINE
Bomba fost-a anunţată,
Lumea fu evacuată…
Doar aşa, nevasta mea,
A ieşit din mall... şi ea!
Eugen Ilișiu

FEMEIA ŞI JUMĂTATEA EI
În traiul comun când se zbate,
Ar vrea ca a ei jumătate
Să fie prezentă-n mod cert,
La toate, măcar pe un sfert...
Cătălina Orșivschi

SURÂSUL GIOCONDEI
L-a fermecat c-un zâmbet inocent
Şi,-amorezat, s-a însurat cu ea,
Iar, după nuntă, a-nțeles urgent
Că numai zâmbetul era aşa...
Vali Slavu

IUBIŢI FEMEILE
Că sunt blânde ori rebele
Nu vă puneţi rău cu ele,
Domnul ni le-a dat în dar,
Că sunt răul necesar.
Vasile Ţincaş

NOSTALGIE AUTUMNALĂ
E toamnă iar, iubito,-n calendar
Şi eşti frumoasă azi ca niciodat’;
Costumul Evei bine-ți merge, dar
Pe ici pe colo trebuie călcat.
Ion Diviza

HOMO EPIGRAMATICUS

NOI ŞI... ELE...

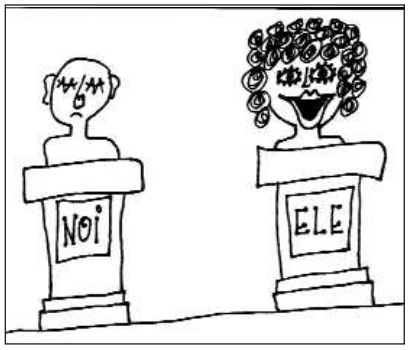

DE ZIUA FEMEII

Să-i împac pe toți aș vrea,
Căci așa îmi este felul,
Însă când zâmbește EA
Îmi suspină portofelul.

Aurel Buzgău

RATEU

Soarta n-a ţinut cu mine,
Când în bar ne-am cunoscut:
Ea era făcută bine,
Dar, mai bine... eu... făcut.

Nicolae Peiu

CU TRENUL

Ea e frumoasă, el timid,
Şi gândul său pasional
E să o urce în Rapid
Şi s-o cunoască... Personal!

Constantin Mândruță

ASPIRAŢIE

În viaţa asta deşucheată
Doar unui gând eu mă închin:
Prefer femeia dezbrăcată.
... Şi am primit un manechin.

Gheorghe Gheorghe

RUGĂ

Iubito, fă de dragoste risipă,
Fii tandră, fii duioasă, grijulie,
Alintă-mă, să uit măcar o clipă
Că eu ţi-s soţ şi tu îmi eşti soţie.

Gheorghe Băisan

☺😐☹☺😐☹☺😐☹☺😐☺

Á LA MANIÈRE DE...
CU GÂNDUL LA ORIGINAL

de Gheorghe Şchiop

IOAN TODERAŞCU

Tentat de-o damă-n şale lată,
Am asaltat-o intensiv
Şi-am „sărutat“-o contra plată;
Lua-l-ar dracu, bre, de HIV!

NAE BUNDURI

Stă în chirie lângă mine
Un tiz cu gât uscat mereu
Şi-atâta ne-mbătăm de bine
Că nu mai ştiu care sunt eu!

GHEORGHE BÂLICI

Ţăran cu vână-nverşunată,
Visez ca taurul bolând
Să-mbăt rusnacii toţí odată,
Să-mpung rusoaicele la rând!

EUGEN ALBU

Că-agaţă dame în prostie,
Mai abitir ca propriu-i fin,
Eu, Albu,-s negru de mânie,
Când ies pe stradă cu Florin!

ION DIVIZA

În rugăciunea mea jenantă
Îl cert pe Bunul Dumnezeu:
Mi-ai dat, Prea Bunule,-o amantă,
Că-s la dermatolog mereu!

EVENIMENT

Peste Prut de casa noastrã...

Cronica Festivalului Naţional de Epigramă şi Fabulă „Donici, cuib de-nțelepciune“

de IoanToderaşcu

În perioada 10–11 decembrie 2016, oraşul Chişinău a fost gazda celei de-a XII-a ediții a Festivalului Naţional de Epigramă şi Fabulă „Donici, cuib de-nţelepciune“, organizat de Asociația Epigramiştilor din Moldova, Primăria Municipiului Chişinău, Uniunea Scriitorilor din Moldova, Asociaţia Oamenilor de Creaţie, Institutul Cultural Român „Mihai Eminescu“.

Dat fiind că meleagurile şi oamenii de peste Prut mă atrag ca un magnet, invitația confratelui Gheorghe Bâlici m-a bucurat foarte mult. Din Iaşi, l-am avut companion pe mai noul nostru confrate, buzoianul Liviu Gogu, venit cu un tren de noapte, alături de care am avut o călătorie agreabilă, discutând tot drumul pe diverse teme, inclusiv cele de la concursuri.

O vreme extrem de plăcută ne-a întâmpinat la Chişinău, unde am „aterizat“ la **Teatrul „Satiricus I. L. Caragiale“**, locul desfăşurării spectacolului, mai mult pustiu la acea oră. Important este faptul că am găsit pe cine trebuia: la etaj, Gh. Bâlici şi Ion Diviza trebăluiau de zor cu diplomele şi premiile pentru laureații festivalului. L-am întâlnit aici şi pe bunul meu prieten, Mihai Moleşag, atât de nerăbdător să ia premiul, încât a venit cu o zi mai devreme! Spectacolul s-a desfăşurat în cochetul hol al teatrului, unde au fost aduse toate scaunele mobile din incintă.

Moderatorul întregii activități a fost neobositul Gheorghe Bâlici, care a renunțat la desfăşurător, pentru a se putea... desfăşura în voie! Tocmai acest lucru a făcut ca să nu fiu invitat să-mi citesc porția de patru epigrame. Omisiunea s-a remediat printr-o ridicare discretă de mână, gest făcut sub impulsul jenei de a fi ridicat premiul fără nicio... explicație!

Pe parcursul manifestării, s-au derulat momente muzicale (folclor, muzică uşoară, folk), lansări de carte, divertisment, recitaluri epigramatice. Ne-au încântat privirea şi auzul: Ansamblul etnofolcloric „Plăieşii“, Mariana Tudoreanu, Nicolae Hodină, Igor Grosu, dar şi alți artişti cărora nu le-am reținut numele, drept pentru care îmi fac mea culpa.

Dintre cărțile lansate, cea mai importantă mi s-a părut antologia „EPIGRAMIADA ROMÂNEASCĂ“, alcătuită de regretatul Efim Tarlapan, lucrare de mare amploare, despre care toți vorbitorii au avut cuvinte de laudă.

Juriul a fost format din acad. Mihai Cimpoi (preşedinte), Gheorghe Bâlici şi Ion Diviza, clasamentul final arătând astfel:

SECȚIUNEA „EPIGRAMĂ“:

ARME DE LUPTĂ

Un loc în Parlament e prada
Vânată de prea mulți, săraca:
Bărbații-o cuceresc cu spada,
Femeile-o supun cu teaca.

Elis RÂPEANU, Bucureşti – **Premiul I**

LA TACLALE DE ÎNALT NIVEL

Demnitarii, precum toaca,
Dau din gură: „Taca-taca“!
Iar Iohanis se complace
Şi din gură tace-tace!

Mihai MOLEŞAG, Tulcea – **Premiul III**

COMPASIUNE

„*E vai de capul tău, creştine!*“
Rostea – cu gândul dus aiurea,
În şoaptă, numai pentru sine –
Călăul, ridicând securea.

Liviu GOGU, Buzău – **Premiul II**

CONSTATARE

Păstrând tradiții seculare
În Parlament, ca referință,
E tot un fel de „şezătoare“
Doar că, mai nou, îi spun „şedință“!

Constanța APOSTOL, Galați – **Mențiune**

EVENIMENT

MULTICULTURALISM
La şezătoare, moldoveanul,
Visând unirea cu Apusul,
Dansează cu americanul…
Dar numai cum îi cântă rusul.
Valentin DAVID, Orăştie – Menţiune

DUPĂ ALEGERI, UNDE AU IEŞIT NUMAI PENALI
De-acuma-ncolo şi de-a pururi,
O să votăm în două tururi:
În primul tur alegătorii,
Iar în al doilea, procurorii.
Laurenţiu GHIŢĂ, Bucureşti – Menţiune

CAP GOL
Mă uitam la o codană
Şi-un creştin m-a-mpuns cu acu':
– Mă, ai capul lângă strană
Şi cu gândul eşti la dracu'!
Daniel BRATU, Iaşi – Menţiune

SECŢIUNEA „FABULĂ“:
Premiul I **– Vasile Vajoga** (Iaşi)
Premiul II – **Petru-Ioan Gârda** (Cluj-Napoca)
Premiul III **– Vali Slavu** (Aninoasa)
Menţiuni: Gheorghe Şchiop (Porumbacu de Jos), **Nicolae Bunduri** (Braşov), **Florian Abel** (Grindu, Ialomiţa), **Pavel Lică** (Bucureşti)

Au fost acordate, de asemenea, premii speciale şi diplome de excelenţă:

– Premiul Asociaţiei Oamenilor de Creaţie din Moldova (Mihai Cimpoi) – **George Corbu** (Bucureşti);

– Premiul Institutului Cultural Român, filiala Chişinău (V. Matei) – **George Petrone** (Iaşi);

– Premiul USM „Aurel Scobioală“ – **Ioan Toderaşcu** (Costeşti, Vaslui);

– Premiul Teatrului Naţional „Satiricus I. L. Caragiale“ – **Dorel Gaftoneanu** (Botoşani);

– Premiul Asociaţiei Epigramiştilor din Moldova – **Sorin Cotlarciuc** (Iaşi);

– Premiul „Efim Tarlapan“ – **Vasile Larco** (Iaşi);

– Diplome de Excelenţă: **Adrian Grăjdeanu** (Iaşi), **Adelina Duţu** (Bucureşti), **Alexandru Ţiclea** (Bucureşti).

După spectacol, pe la orele 15.00, ne-am îmbarcat într-un microbuz, plecând spre „Institutul Muncii“, unde au fost cazaţi toţi invitaţii din România. Ne-am reunit la sala de mese, seara, unde am servit mâncăruri alese, ciocnind şi câte un pahar de vin, într-o atmosferă deosebit de plăcută, cum numai fraţii noştri basarabeni ştiu să o creeze. Vedeta serii a fost academicianul Mihai Cimpoi, om de mare spirit şi hâtru de nu se poate, care ne-a amuzat copios prin replicile sale scurte şi atât de inteligente.

Dimineaţă, după micul dejun, ne-am luat rămas bun de la minunatele noastre gazde şi am plecat spre România, forţând trei puncte de frontieră: Albiţa, Sculeni, Giurgiuleşti.

La mulţi ani, de Ziua lor!...

Continuare din pag. 7

LUI MOŞ CRĂCIUN
Apari ridicol, Moş Crăciun,
Cu sacul ăla în spinare;
Ce-i pentru noi, bătrâne, bun,
Începe azi şi-n buzunare.
ROMEO PETRAŞCIUC – 40 ANI

ANUNŢ MATRIMONIAL
Pensionară de la stat,
Optimistă, fără dări,
Caut soţ asigurat
Pentru două-nmormântări.
SANDA GHINEA – Să trăiţi „ghine“!

CONCURS

Rezultatele concursului „EPIGRAMEI"

Tema: *„Bârfește lumea"*

După cum zicea țața Floarea, câștigătorul de azi pare a fi un neamț, deloc român, ar avea nu doar o casă și învrăjbește poporul. Nu-i așa că exact la dl. Eugen DEUTSCH v-ați gândit?

CONCURENȚĂ ILICITĂ

Nu cred că faptul este nou
Dar, sigur, are importanţă:
O ştire poate-avea ecou
Dar bârfa are rezonanţă!

Mai departe, cică, trimiși de multinaționalele hrăpărețe, se manifestă în piață un grup care și-a târât copiii la festivaluri, la cenacluri, adică unde e mai periculos:

ȘEFEI MELE

Că nu-i stilată, ci-i o țață,
În marea mea onestitate
De om cu cărțile pe față,
I-am spus-o verde pe la spate.
Gheorghe Șchiop

BÂRFEȘTE LUMEA

La români, pe șanț, prin curte,
Întâlnești, pe unde-ajungi,
Cearta cu picioare scurte,
Bârfa cu picioare lungi.
Constantin Cristian

BÂRFE ȘI BÂRFE

Despre soacra mea, Maria,
Se bârfesc doar lucruri bune;
Lumea știe că tăria
Este marea-i... slăbiciune!
Janet Nică

BÂRFA

La noi, de vrei și de nu vrei
Se clevetește-n veselie,
Că e demult un obicei
Și pentru mulți, o meserie.
Gavril Moisa

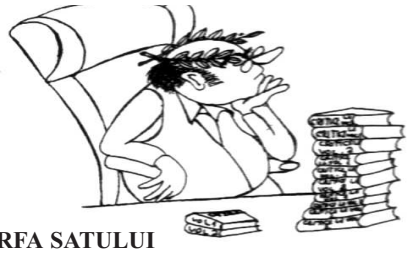

BÂRFA SATULUI

Despre dânsa se vorbește
Că la preotul Ilie
Ea mereu se spovedește
Numai după liturghie.
Laurian Ionică

DEZRĂDĂCINARE

La noi pe scară-s toţi betegi,
Şi nu se poartă românește,
Căci stau de vorbă ore-ntregi,
Dar, culmea, nimeni nu bârfește...
Eugen Ilișiu

BÂRFEȘTE LUMEA

Când aflu că am fost bârfit
Nu fac din asta nicio dramă,
Ci-s mai degrabă fericit
Că lumea mă mai bagă-n seamă.
Eugen Albu

BÂRFEȘTE LUMEA

Lumii nu îi cânt în strune,
Dar afirm cu rezonanţă:
Bârfa la români, pe bune,
E un sport de performanţă!
Florina Dinescu- Dinu

SPECIFICUL NAȚIONAL

Ușor de tot se definește,
Ajunge un cuvânt și basta-
Când nimeni nu te ponegrește
Nu ești nimic în țara asta.
Aurel Buzgău

BÂRFEȘTE LUMEA

Bârfește lumea, ce să facă?
Doar... ăsta este rostul ei!
Nu încerca s-o faci să tacă,
Microbul poți și tu să-l iei!
Luminița Scarlat

Și, auzi, soro, agenți provocatori au umblat prin redacție, ca minerii pe la „penețeu" și au întocmit liste false, pe care erau: *Grigore Chitul, Valentin David, Ion Moraru, Nae Bunduri, Dan Căpruciu, Mirela Grigore, Gențiana Groza, Nicu Brelea, Maria Chirtoacă, Gheorghe Gh. Popescu*.

CONTRIBUȚII

NIC PETRESCU:
Nu am părăsit epigrama și nici ea nu m-a părăsit.

Mi-amintesc și acum, la 80 de ani, cu deosebită bucurie, cum am reușit, încă din liceu, să-nțeleg și să iubesc ce este epigrama adevărată și valoroasă, având deosebitul noroc să-l cunosc pe profesorul și epigramistul Ion Calboreanu, de la liceul „Ienăchiță Văcărescu", din Târgoviște, care deținea și librăria din centrul orașului. Văzând că sunt cucerit de epigramă, domnul Calboreanu m-a încurajat și m-a sfătuit, oferindu-mi mai multe cărți de epigrame, cărți care au constituit începutul bibliotecii mele de epigramă.

Memorez și acum două catrene de început. Primul este dedicat premiantului clasei: *Un coleg de-al lui vorbește / Că Dinu Gheorghe tocește... / Noi toți care-am auzit / Nentrebăm... ce-a ascuțit?*

Al doilea catren e adresat colegului și consăteanului Costică Manolescu (mai mare cu un an ca mine), care se întreba: *Cincinat, Ionel și Mircea, / Dinastia Pavelescu / În regatul epigramei... / Ce mai cată și Petrescu?* Răspunsul meu: *Ca și cei cu dinastia, / Voi să-ndrept lumea spre bine / Și să-ndepărtez prostia / De la toți acei ca tine!*

Evident că disputa nu a dăunat cu nimic prieteniei noastre. M-a încurajat și m-a bucurat autograful d-lui Ion Calboreanu, dat pe cartea sa de epigrame „ALBINE ȘI FURNICI": *„D-lui Nicușor Petrescu, el însuși epigramist, încă needitat, în semn de prietenie, aceste inofensive albine și furnici „de gând". 2 mai 1955, I. Calboreanu".*

Regret că nu am reținut toate catrenele de început, dar mă încântă evoluția următoare când, ca student, am reușit să cunosc epigramiștii de valoare, începând cu Radu D. Rosetti, Păstorel și toți ai vremurilor acelea. M-au încurajat foarte mult amicii Mircea Pavelescu și Mircea Trifu care au contribuit la evoluția mea. Amintesc două catrene publicate atunci: ***Unui bețiv*** *// Zău, de sticlă dacă-ai fi, / Și te-ai duce pân' la Pol, / Pe loc te vor socoti / Termometru cu-alcool.* Semnat: Nicușor Petrescu, str. Rondă, nr. 18, București, în anul 1956, în ziarul „INFORMAȚIA BUCUREȘTIULUI", cu ocazia unui concurs de epigrame la care, a doua epigramă nu a fost băgată în seamă, pentru că se interzisese românilor să-i mai atace pe americani: *Las-o moale,-americane, / Că-ncercarea ți-este-n van, / De nu te lași de Iordane, / Ai să plângi: Aman, Aman!*

A doua apariție, când eram student-șantierist, publicată de viitorul amic Mircea Pavelescu, în „URZICA", din 15 martie 1960, intitulată: ***Unui elev*** *// Maică-sa,-n a ei trufie, / Repetent să nu rămâie, / Smirnă îi spunea să fie, / Însă el era... tămâie!* Semnată: Nicușor Petrescu, muncitor, Șantierul nr. 4, Construcții-Montaj, Gara de Nord, București.

S-au bucurat mult cei de la „URZICA" pentru faptul că au un muncitor cu epigramă publicată, dar și eu m-am bucurat de reușită.

Evoluția a început și,-n final, am cu ce mă mândri și mă lăuda, dar nu doresc să fiu considerat un lăudăros. Am devenit, în 1975, membru al Clubului Epigramiștilor „CINCINAT PAVELESCU", din București (legitimația nr. 45), fiind și astăzi vicepreședinte al clubului, sub președinția maestrului Corin Bianu. Sunt membru fondator al UER (la Brăila, 10 august 1990), cu legitimația nr. 12. După regretabila dispariție a sublimului Președinte Mircea Trifu, am refuzat, din motive temeinice, să devin Președinte al UER.

Totul a decurs bine, cu succese deosebite, dar în final, am fost deranjat de apariția plagiatorilor și ai unor susținători ai lor.

Nu am părăsit epigrama, și nici ea nu m-a părăsit.

Nu pot renunța la ideea mea că „*epigrama este floarea parfumată a literaturii*"!

Dumnezeu s-o ocrotească!

MAEȘTRII

Vârsta de aur

Despre personalitatea ilustrului epigramist MIRCEA IONESCU-QUINTUS, care a captivat atenţia tuturor s-ar putea spune sau scrie multe, dar atunci când ai scris, ani la rând, despre un asemenea personaj devenit legendă vie, (ultimul articol – ,,La un pas de centenar – MIRCEA IONESCU-QUINTUS“ a fost în 2015, la 98 de ani), acum, la centenar, parcă nu mai ai cuvinte, ci doar gânduri admirative.

Trecând peste întâmplările triste din viaţa domniei sale, peste ani, Ploieştiul a devenit un oraş de referinţă pe plan naţional şi cultural, datorat şi ,,Dinastiei Quintus“: se ştie că tatăl Ion Ionescu (Quintus) a fost primul care a lăsat câteva creaţii epigramatice, apoi sărbătoritul de mâine la cei 100 de ani pe care-i va împlini la 18 martie 2017, dar şi ,,mezinul“ – Nelu Quintus (n.12.08.1919) a rămas în amintirea noastră cu multe volume de epigrame. Ce eveniment extraordinar ar fi fost ca cei doi fraţi să-şi sărbătorească reciproc centenarul fiecăruia, dar ceasornicul vieţii fratelui Nelu Quintus s-a oprit în 28 ianuarie 2014. Păcat! Este o pierdere pentru epigrama românească.

Fascinant era şi maestrul Mircea Ionescu-Quintus când povestea întâmplări pline de haz, trăite de domnia sa, la diferite festivaluri la care ne-am întâlnit. Este un om de mare cultură şi de-o spiritualitate şi spontaneitate cuceritoare.

Epigramiştii clujeni, în fiecare an şi-au amintit ziua de 18 martie, care vesteşte mereu o nouă primăvară spirituală, iar în 2017 va vesti că seniorul olimpian MIRCEA IONESCU-QUINTUS va trece pragul veacului de viaţă, fiind considerat în continuare un adevărat înţelept al breslei noastre.

Ne amintim cu plăcere deosebită de anii în care ne onora cu prezenţa la festivalurile clujenilor, iar în 2007, când domnia sa împlinea cele nouă decenii de viaţă, ,,Satiricon“-ul clujean, în cadrul Festivalului Naţional ,,Eterna Epigramă“ l-a omagiat prin acordarea unei distincţii aparte – SPADA DE AUR, creată special pentru domnia sa în semn de recunoaştere a întregii sale activităţi pe tărâmul atât de dificil al epigramei scânteietoare, de recunoaştere a statutului său de mare intelectual, statut dobândit prin efort propriu, muncă şi multă pasiune.

Sărbătorit la cei 85 de ani, maestrul Mircea Ionescu-Quintus spunea: ,,Voi îmbătrâni abia în clipa în care voi crede că nu mai am nimic de făcut. Mă voi retrage atunci în liniştea casei mele, la Ploieşti. Dar n-am ajuns încă la concluzia că nu mai am nimic de făcut. Dimpotrivă.“ Cu certitudine, afirmaţia este valabilă şi astăzi, prezenţa pe micul ecran, la şedinţele partidului, confirmând că se mai aşteaptă încă multe din partea celui mai în vârstă senator în exerciţiu din întreaga istorie parlamentară a României.

La zi aniversară, cu siguranţă vor fi multe revărsări de sentimente, de simţire trăite alături de sărbătorit. Acestora ne alăturăm şi noi, urându-i domnului Mircea Ionescu-Quintus un sincer LA MULŢI ANI CU SĂNĂTATE, că atunci vom fi bogaţi în toate!

Cluj-Napoca **Silvia şi Marian POPESCU**

EVENIMENT

„POVESTEA VORBEI – De la lume adunate și înapoi la lume... date“, ediția a XI-a, Rm. Vâlcea, 28–29 octombrie 2016

Când știi foarte bine că organizarea unui festival e un lucru îngrozitor de greu și când știi că printre cei care organizează festivaluri de epigramă, numele lui Nichi Ursei este in TOP 3 ca dăruire și sacrificiu personal și când știi că ești dator să-ți exprimi mulțumirile și vrei să-ți arăți recunoștința printr-o relatare cât mai fidelă a evenimentului, ei bine, atunci te doare cel mai tare că o neînțelegere, o vorbă prost înțeleasă pune o stavilă între recunoștința ta și reacția disproporționată a celui pe care îl apreciezi.

Dar minunatele gazde vâlcene, în frunte cu Nichi, merită măcar aceste câteva rânduri.

O primă seară de spectacol, cu o sală arhiplină, cu un public cald, receptiv, și-ar dori mulți. La Rm. Vâlcea a fost. O festivitate caldă, cu o acustică excelentă, cu un public pe măsură, la fel de superb ca aseară, dar mai avizat, fiind alcătuit din membrii cenaclului local, ar încânta pe mulți. La Rm. Vâlcea au fost. Și au mai fost și două teme incitante, care au dat următorul palmares la secțiunea EPIGRAMĂ:

Marele Premiu:
Gheorghe BÂLICI

LA HOTĂRÂREA DE GUVERN PRIVIND CONSTRUIREA UNEI MOSCHEI ÎN BUCUREȘTI

Decizia e chiar măiastră,
Căci am putea, toți împreună,
Vedea cum fi-va-n țara noastră
Curat... aproape semilună.

PERSPECTIVĂ

Pân' la Dumnezeu, cu anii,
Vezi deja cu ochii minții,
Nu te vor mânca doar sfinții
C-au prins gust și musulmanii!...

Premiul I: Constantin TUDORACHE

CATEDRALA MÂNTUIRII NEAMULUI

Insistent ne cer martirii
Să sfințim odată hramul
Catedralei Mântuirii,
Până nu dispare neamul!

PEDAGOGICĂ

Cu exemple adecvate,
Doar politica te-nvață
Și ce să vorbești în spate,
Și cum să prostești în față.

Premiul II: Laurențiu GHIȚĂ

*** * ***

Cum moschei nu prea aveam,
Facem una mare, nouă,
Ca să mântuiască-un neam...
Și să învrăjbească două!

CATEDRALA MÂNTUIRII NEAMULUI – O RISIPĂ INUTILĂ DE BANI

Catedrala poartă hramul
Care,-ncetul cu încetul,
Pân' să mântuiască neamul,
Ne va „mântui“ bugetul.

Premiul III: Constanţa APOSTOL,

Menţiuni: Gheorghe BĂLĂCEANU,

MOLDOVENII ȘI MOSCHEEA

De-or fi moschei, la ce să facem nazuri,
Că robotind mereu în jurul căsii,
La o adică, de-om avea năcazuri,
Om înjura și de „moscheea mă-sii!“

DIN BĂTRÂNI...

Zice neamul românesc:
Codrule bătrân de cetini,
De dușmani eu mă feresc,
Tu să mă ferești de „pretini“!

Grigore Marian DOBREANU;
Teodor PRACSIU.

Ne cerem scuze celor cărora nu le-am putut spicui din creațiile premiate, nu le-am avut la dispoziție. La **Secțiunea Fabulă**, premiile au zburat către: **Premiul I: Petru Ioan GÂRDA**, **Premiul II: Vasile LARCO**, **Premiul III: Nicolae DINCĂ, Slatina, Mențione: Lucian PERȚA, Vișeu de Sus**. Sperăm să avem posibilitatea de a detalia „mai detaliat“ data viitoare.

A insistat să consemneze, Laurențiu GHIȚĂ

CARICATURA

Nicolae Viziteu

Oaspetele nostru de azi este considerat unul dintre cei mai importanţi caricaturişti din ţară. A luat zeci de premii şi a publicat lucrări în reviste de satiră şi umor. Născut: 3 iulie 1945, în satul Curseşti-Deal, Vaslui. Studii: A urmat Şcoala Populară de Artă Vaslui. Familie: căsătorit şi are 4 copii.

Ca un element insolit, a declarat că și-a publicat prima caricatură în armată, apoi a ajuns profesor de sport la o şcoală din localitatea vasluiană Coşeşti. Nu a fost zi în care să nu deseneze câte o caricatură. Încurajat de prieteni, şi-a trimis lucrările la Revista „Urzica“, unde a avut o rubrică specială. Și uite-așa, celebritatea a devenit tot mai apropiată.

Cu onoare, vă prezentăm lucrări trimise special EPIGRAMEI de Nicolae Viziteu.

Mulțumim, Maestre!

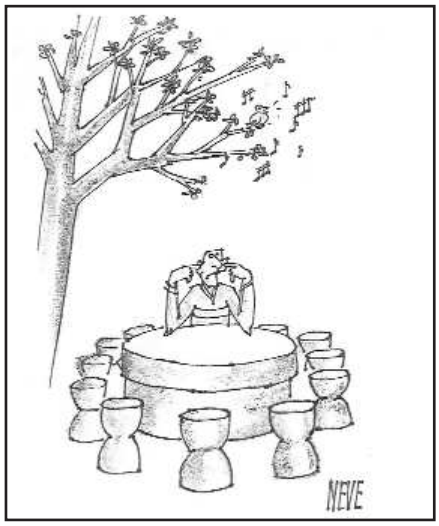

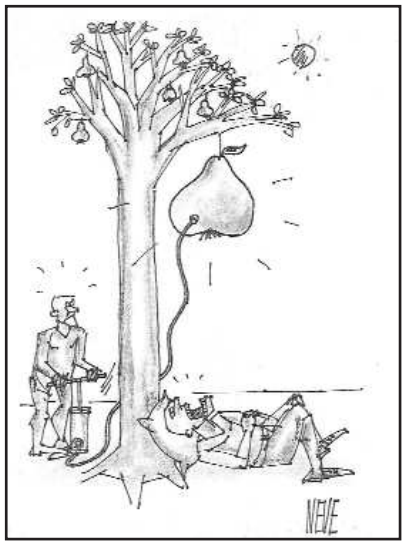

HOMO EPIGRAMATICUS

Hai noroc și... sãnãtate!!!

PARADOX

E-un paradox, chiar un mister,
Destinul de la Domnul Sfânt:
Se-nalță omul sus, la cer,
Doar când coboară sub pământ!

Elis Râpeanu

DEȘTEPTARE

Gândeam și eu mai înainte
Că viața-ncepe când ai minte,
Dar văd, când beau un vin mai tare,
Că-ncepe de la trei pahare!...

Gheorghe Bâlici

VECINUL

Mă-ntorc din când în în când în sat
La un sfârșit de săptămână
Și-l regăsesc cum l-am lăsat
Când am plecat: cu sticla-n mână.

Nicolae Căruceru

UN TURIST GHINIONIST

Văzând că-i ruinat acest hotel
În care tocmai s-a cazat, sărmanul
Simți că cerul a picat pe el;
Dar s-a-nșelat. Picase doar tavanul!

Vali Slavu

LA BĂTRÂNEȚE

Putred de bogat Mitică
Şi sătul de-atâtea ţoape
Şi-a luat o tinerică,
S-aibă cine să-l îngroape.

Vasile Ţincaş

URMÂND POVAȚA VECHE

E din bătrâni învățătura
Și eu, desigur, o susțin:
Când bei un vin, să știi măsura…
Altminteri riști să bei puțin!

Ion Diviza

BĂTAIE MARE LA BUTOIUL CU AGHEASMĂ

N-a mai stat, cum bag de seamă,
La acel butoi sfințit,
A trecut pe la o cramă
Și-a plecat aghesmuit.

Constantin Cristian

LA OFIȚERUL STĂRII CIVILE

Un domn ajuns la senectute
Era c-o tânără-n putere,
Cu analizele făcute
Şi I.S.U. în apropiere.

Vasile Manole

LA PENSIE

Mulți au crize de furie
Pentru anii-aceştia cinici
Care-i scot din berărie
Și îi bagă-n policlinici.

Aurel Buzgău

VINUL – ÎNȚELEPCIUNE ȘI MISTER...

Sorbind licoarea milenară,
Te simți din ce în ce mai cult;
Iar când misterul te-nconjoară...
E clar!... Iar ai băut prea mult!

Liviu Gogu

UNUI MARINAR BEȚIV

Are grijă-n permanență,
Marinarul încercat,
Gâtul lui, prin imprudență,
Să n-ajungă... pe uscat.

Nicolae Peiu

EVENIMENT

„DAR, ÎNSĂ, TOTUȘI"
DOUĂ ZILE LA MIZIL

Au trecut „decât" 10 minute de când am intrat în casă venind de la festivalul de poezie şi epigramă ROMEO ŞI JULIETA LA MIZIL, culmea, chiar de la Mizil, sau cum ar spune alţi filologi, „doar ce am intrat în casă" şi deja sunt călare pe tastatură spre a-mi da păreri. Știam că am o menţiune, graţie clasamentului anunţat de inimoşii organizatori, profesorii Victor Minea şi Laurenţiu Bădicioiu şi, implicit, am fost invitat. Nu puteam să refuz, nu numai pentru faptul că am fost clasat pe locul 10, făcând paşi uriaşi faţă de anul trecut, când m-am trezit pe poziţia 69 (nu vă gândiţi la prostii!) şi nu numai pentru faptul că am o stimă deosebită pentru cei doi, ci mai ales pentru că la această sărbătoare ştiam că este invitată o veche cunoştinţă de-a mea (într-ale epigramei), Mircea Ionescu-Quintus, pentru a fi sărbătorit, şi asta nu e totul, a mai fost invitat şi veşnic tânărul Cornel Udrea, care susţine cu mândrie patriotică faptul că n-ar fi bunicul nepoatei sale, Elenei Udrea, iar după cum arată (el), i se poate da crezare.

Dar s-o iau cu începutul. Vineri diminaţa la ora şapte zero, zero, ies fericit din casă, o tai pe jos spre gară unde aflu prima veste mare. Trenul avea o întârziere de una sută minute, drept pentru care am fost nevoit să iau un maxi-taxi care m-a costat cam de trei ori mai mult. Ajung cu mare greutate în Ploieşti şi am plăcuta surpriză de a afla că trenul spre Mizil întârzie doar 99 de minute. Ajuns la gara din Mizil am fost aşteptat de un domn bine, cu maşină mică şi funcţie mare în Primărie, (şoferul domnului primar), care m-a transportat la liceul unde urma să se desfăşoare festivalul. Intru în sala de festivități, şi îl descopăr pe Cornel Udrea, pe post de diriginte, vorbind în faţa unui public format din fetele de la liceu, doamnele profesoare şi câţiva domni inspectori. Când am intrat, amicul Udrea le ţinea fetelor o lecţie de moralitate, explicându-le faptul că telefonul mobil dăunează grav sănătăţii mintale şi că, din studii ştiinţifice făcute de el cu 60 de ani în urmă, este recomandat ca viaţa sexuală să nu fie începută la vârste mai mici de doisprezece ani, la care multe liceene şi-au dat coate şi au râs cu subînţeles. Sunt de înţeles.

A doua zi, sâmbătă, în aceeaşi „locaţie" (mi-e silă deja de acest termen), tot în mediu festiv, s-au decernat premiile la cele două secţiuni, poezie şi epigramă, menţiunile, timp în care unii au profitat şi au tras un pui de somn, întrerupt de intrarea triumfală a sărbătoritului M.I.Q. De la bun început, marele Maestru a mers pe principiul că vorba lungă e sărăcia omului, şi a vorbit doar trei ore, e adevărat, cu pauze de câte douăzeci de minute la fiecare jumătate de oră, necesare pentru a-şi aminti unele epigrame scrise de maestru cu o oră înainte, adică în drum spre Mizil. Ca de obicei, plăcut la vorbă, carismatic, având simţul umorului şi cu o mare capacitate de a da replici, M.I.Q. a reuşit să creeze o atmosferă de spirit şi aici intervine şi meritul celor doi profesori, de a-l fi invitat. Spectacolul a fost pigmentat de vocea minunată a Danielei Vlădescu. Ziua a culminat cu o cină festivă de pomină în care s-au produs şi „reprodus" doi aşi ai Chişinăului, Ion Diviza şi Gh. Bâlici, primul fiind preşedintele juriului la epigramă iar al doilea, tot din Chişinău, ocupantul locului întâi tot la epigramă. Pe lângă cei doi răzeşi, a mai fost un lăutar, tot din Chişinău, acordeonist de profesie, compozitor, textier, solist vocal etc. etc., artist care l-a distrat până la orgasm pe Cornel Udrea care, cu lacrimi de satisfacţie şi bucurie, a lipit pe fruntea artistului cu acordeon, o bancnotă de una sută lei. Nu l-am văzut în viaţa mea pe Udrea atât de transfigurat de plăcerea da a auzi acordurile ieşinde din acordeon ca să nu mai spun de vocea lui Diviza „lubrifiată" cu vreo cinci chile de vin roşu. Ca de obicei, Petrică Gârda a valsat cu Cătălina (Orşivschi), inclusiv pe „Ciobănaş cu

EVENIMENT

trei sute de oi“, de i-ar fi făcut şi pe „Strauss-i“, – ăla micu’ şi ăl bătrân’ –, invidioşi. Apoi, în miez de noapte, ne-am întors pe la primitoarele noastre pensiuni unde, fără prea multă sforţare, am reuşit să adormim. Întâmplător, am fost cazat în cameră cu IPS Gârda al Clujului şi Feleacului cu care mai fusesem concameriști şi trebuie să recunosc faptul că nu sforăie la nivelul lui Noni Gagniuc, dar suficient să fi acoperit muzica din restaurantul de la parter unde era o nuntă.

A doua zi dimineaţa, la fix ora şapte, ne-am trezit cu intenţia de a ne pregăti de plecare spre casele noastre, adică: adunat pijamale, pulovere, cravate, cămăşi, sacouri, sticle goale etc., toate la grămadă băgate în genţi. La un moment dat, s-a stins lumina, până de curent şi am rămas în beznă, nu pentru mult timp, suficient însă să constat că mi-au dispărut şosetele de care mă descălţasem de cu seară. Nu puteam să-l supectez decât pe Nelu Gârda dar acesta susţinea cu tărie că nu le-a furat şi nici gura nu-i miroase. Ei bine!, zic şi mă aşez în poziţia câinelui poliţist. Adulmec, o iau în patru labe şi-mi găsesc, evident după miros, cele două şosete în borseta lui Gârda. Nu am mai spus treaba asta decât ardelenilor Cornel Udrea, Sandu Cățcăuan şi Ghiţă Căpuşan care sunt convins că vor face tot posibilul ca gestul lui Gârda să nu depăşească limitele Clujului.

Acum, lăsând gluma la o parte, închei mulţumind celor doi organizatori: dl. director Victor Minea şi inimosului profesor Laurenţiu Bădicioiu, pentru invitaţie şi trataţie dar şi clujenilor că m-au adus la Braşov, deşi Udrea a vrut la un moment dat să mă dea jos din maşină, în plin câmp, din cauza şosetelor pe care le aveam în buzunarul de la piept. Cu bine prieteni dragi!

A consemnat (pe acostament) Nae BUNDURI

În completarea şugubeţei cronici de mai sus, adăugăm, pentru posteritate, şi o selecție a epigramelor premiate **(LGH):**

Marele Premiu GEORGE RANETTI
GH. BÂLICI, Chişinău:

ORAȘUL MIZIL, ORGANIZATOR AL UNUI FESTIVAL DE EPIGRAMĂ ȘI POEZIE

E un oraș ce merită cunună
De flori stropit e doar cu apă vie,
Fiindcă Epigrama cea mai bună
Alături stă de Marea Poezie!...

UNUI DONJUAN TRECUT DE PRIMA TINEREȚE

De fata dulce-i pare rău
Că vrea s-o-nșele un flăcău,
Dar rău nu i-ar părea de fel,
De ar putea s-o-nșele el…

Premiul GRIGORE TOCILESCU
VASILE VAJOGA, Iaşi:

COMPETITIVITATE

Mizilu-i o arenă de rodeo,
În care, vrând că cucerească miza,
Par palizi Julieta și Romeo
În fața unui Bâlici sau Diviza!

REVELION NEOFOLCLORIC

De când primaru-a conectat
La internet întregul sat,
I-auzi pe puștii-mbujorați:
***Yahoo, yahoo**, copii și frați!*

Premiul AGATHA BACOVIA
MIHAI MOLEȘAG, Tulcea:

MIZIL – PUNCT DE REFERINȚĂ

Îți pare viața mai frumoasă
Când pui un pom, zidești o casă,
Apoi o carte, un copil
Și-o epigramă cu... Mizil.

„VIN... ÎN SPRIJINUL LUI PĂSTOREL“

Cum adevărul e în vin și, deci,
Apreciind expresia latină,
Crâșmarul se coboară iute-n beci
Să scoată adevărul la lumină!

MAEȘTRII

MIRCEA IONESCU-QUINTUS – *Epigramist și om politic*

Eugen ALBU

Pe marele OM, MIRCEA IONESCU-QUINTUS, am avut onoarea să-l cunosc cu aproape 30 de ani în urmă, dar nu în calitate de politician, ci de epigramist şi scriitor cu adânci rădăcini dintr-o veche familie de intelectuali cu aceleaşi înclinaţii: epigramişti, poeţi şi scriitori.

Printr-o întâmplare, aş zice fericită, am fost dus de prof. Ion Bindea, cunoscutul epigramist, la Cenaclul Epigramiştilor Clujeni „Satiricon“. Conform obiceiului de la bun început, cenaclul publica un Caiet-Revistă, de uz intern, cu cele mai bune epigrame ale membrilor. Din primul an mi-au fost publicate maximum de creaţii, iar acest Caiet era trimis, ca şi azi, la conducerea UER şi în ţară. Nu mică mi-a fost uimirea, dar mai ales bucuria, când mi s-au citit, în şedinţă, impresiile Maestrului Mircea Ionescu-Quintus: „*Din toate epigramele publicate în Caiet, cel mai mult mi-au plăcut cele scrise de Eugen Albu. Dar cine-i această stea fără nume? Unde l-aţi ţinut ascuns până acum, Domnule Langa? Omul ăsta este de foarte mare viitor, să aveţi grijă de el, căci despre acest om vom mai auzi şi citi multe*.“ (Îmi cer scuze pentru lipsa de modestie, dar sunt cuvintele Maestrului, nu ale subsemnatului.)

Tot în 1987, la Festivalul de Umor de la Brăila, programul cu public era moderat de nimeni altul decât Maestrul Mircea Ionescu-Quintus. Când m-a prezentat publicului spectator, deşi aveam aproape 50 de ani, a folosit cuvintele: „*Urmează tânărul şi talentatul epigramist Eugen Albu*“. A fost rumoare în sală (...) dar am dres busuiocul: „*Doar ca epigramist sunt tânăr, că-n rest...*“, şi mi-am pus mâna la tâmpla argintie. Tot la Brăila mi-a oferit o carte autobiografică de tristă amintire „MOARA DRACILOR“, cu o dedicaţie impresionantă. Cunoscusem un Om de o modestie unică, copleşitoare, *coseur* de excepţie şi de o căldură sufletească cum nu mai întâlnisem, prezenţa sa dându-mi un mare confort psihic şi o mare încredere în propria-mi persoană. Mă simţeam cuprins de un sentiment omenesc care-mi dădea o stare de importanţă, numită **onoare**. E atât de relaxant şi de instructiv să te afli în compania şi să călătoreşti cu un astfel de om, fiindcă poţi să vezi ceea ce trebuie văzut, să auzi cuvinte potrivite pline de înţelepciune din grădina cu trandafiri a limbii române. Nu este greu să ţi-l imaginezi cu mantia sa de cavaler, plimbându-şi şi anii şi amintirile pe străzile Ploieştiului său drag sau ale Bucureştilor, hotărât să construiască din cuvinte turnuri de înţelepciune, care să străjuiască o lume mai bună şi mai dreaptă.

La toate întâlnirile, am găsit moment potrivit să stau şi în particular de vorbă, neuitând niciodată să-i fac invitaţie la Cluj-Napoca. Îmi amintesc că în vara anului 1994, la Aeroportul din Cluj îl mai aştepta Preşedintele Partidului Liberal clujean Prof. dr. ing. Anton Ionescu, cu un alt echipaj era nepotul său, Dr. Al. Stancu de la Clinica de Chirurgie I şi fiul acestuia, precum şi subsemnatul, însoţit de Ionică Pop, fostul nostru preşedinte de cenaclu. A preferat echipajul epigramiştior, nu că limuzina mea era mai elegantă, dar cu politicienii şi cu rudele urma să se vadă la alte ore.

În urmă cu câţiva ani (2007) am dorit să-i facem o surpriză la cei 90 de ani, oferindu-i o SPADĂ DE AUR, considerând-o ca cel mai potrivit şi sugestiv cadou pentru acest prilej. Am regretat că nu a putut veni personal pentru a i-l înmâna (i-a fost dus de către concitadina sa, doamna Florina Dinescu.)

M-am bucurat nespus când l-am revăzut la Buzău în primăvara lui 2012, ocazie cu care mi-a făcut o vagă promisiune că va veni şi la Cluj. Chiar dacă a fost şi este un om extrem de ocupat (activităţi politice, spirituale etc.) nu s-a întâmplat în niciun an ca de Sfintele Sărbători să nu-mi răspundă la felicitările mele, inclusiv în dueluri epigramatice, folosind apelativul „Dragul meu coleg şi prieten“ sau „Dragii mei“, toate scrise cu propria-i mână, scrisul fiindu-i inconfundabil; o parte din texetele mai elaborate le păstrez şi în facsimile.

→

MAEȘTRII

MIRCEA IONESCU-QUINTUS

George ZARAFU

Mircea Ionescu-Quintus – fratele mai mare al lui Nelu Ionescu Quintus (născut în 1919) și care s-a retras din viață înaintea lui, s-a născut la 18 martie 1917 la Kerson, în Ucraina, în condițiile vitrege ale primului război mondial. Revenit cu familia la Ploiești, a devenit jurist și om politic, asemenea tatălui său, Ion Ionescu-Quintus.

A publicat versuri, schițe umoristice și epigrame în diverse reviste, printre care: GLUMA, URZICA, MAGAZIN, ASTRA, ORIZONT. Din 1970 face parte din *Cafeneaua* (apoi *Clubul*) *Epigramiștilor* „*CINCINAT PAVELESCU*“ și colaborează la revista clubului: EPIGRAMA.

A publicat „HAZ DE NECAZ“, epigrame, 1943, „EPIGRAME ȘI EPITAFURI“, 1976, „EPIGRAME“ 2001, „TRIDENT QUINTUS“, în colaborare, 2001. A colaborat și la volumul colectiv de epigrame „MUȘCHETARII PRAHOVENI“, 1996. Inclus în peste 60 de volume colective de epigramă. Figurează în elita epigramei românești, împreună cu tatăl său, care a publicat primul volum de epigrame în 1896, și alături de fratele său, Nelu (decedat în 2014).

După ce a trecut prin închisorile comuniste, după Revoluția din 1989, a reintrat în politică, ajungând deputat în Parlament din partea partidului istoric liberal și chiar ministru al justiției. Făcând parte din guvernul Stolojan, a compus și un catren specific: „***Nu regret c-am fost un an / În guvernul Stolojan, / Dar visam să fiu ministru / De la Tisa, pân' la Nistru!***“.

Nu are rost să analizez zecile sale de epigrame incluse în volumele amintite, dar nu pot să nu reproduc cele două provocări la adresa mea, pline de ironie, dar și de bun simț: „***Din Ploiești la Potigrafu / De la mare pân' la mic, / Lumea zice că Zarafu / Ia dobândă pe nimic!***“, la care eu am replicat: „***Adevărul se cunoaște / Încă de la Marțial: / Nu poți să obții dobândă / Dacă n-ai și capital!***“. Și al doilea catren: ***Lui Zarafu // „De când litera ce-ai zestre, / Zburdă iar prin librării, / Zău, te pizmuiesc, maestre: / Zarafurisit să fii!***“. Replica mea: „***Corbigrame, Mușatisme, / Lică-riri văd c-au ieșit! / Vin și eu cu Zarafisme... / Să fiu «zarafurisit»***!“.

Să mai evidențiem colaborările la revista EPIGRAMA, participarea activă în juriile numeroaselor concursuri de epigramă din țară unde, după decernarea premiilor, recita pentru public și din producția sa epigramatică.

Nu pot să nu închei această mică prezentare în cinstea marii serbări cu ocazia centenarului (aș zice „primul centenar“) Quintus, cu un catren aluziv: ***FRAȚII QUINTUS // Frații Quintus, speță rară, / Epigrame-au scris, nu fleacuri! / Și,-mpreună, adunară / Două vieți, cât două veacuri!***“, la care am replicat: „***Două vieți, cât două veacuri / Și, cu tatăl lor, fac trei! / Toți, epigramiști de marcă / Deci, să ne mândrim cu ei!***“.

La Mulți Ani!

Sunt fericit că la Centenarul Domniei Sale pot şi eu să-mi exprim gândurile omagiale faţă de acest patriarh al epigramei româneşti şi totodată faţă de politicianul înţelept care veghează necontenit la viaţa politică. Mă consider norocos că sunt contemporan cu un astfel de OM care mă onorează împreună cu distinsa sa Doamnă, cu o nobilă şi frumoasă prietenie.

Chiar şi la vârsta senectuţii, celebrul epigramist Mircea Ionescu-Quintus ridică epigrama cu o treaptă mai sus, dându-i culoare şi viaţă mai consistentă. Noţiunea de epigramă se asociază implicit cu numele de Mircea Ionescu-Quintus, iar numele lui cu EPIGRAMA. Nu poţi face vorbire despre epigramă şi să-l excluzi din sfera subiectului şi invers. Îmi vin în minte cuvintele lui Bertold Brecht: „*Este imposibil să trăieşti într-o ţară în care nu există umor, dar este şi mai imposibil să trăieşti într-o ţară în care este nevoie de umor.*“ Poate şi din această cauză mi-am dat seama, aflându-mă în compania maestrului, că nimic nu-i uneşte mai mult pe oameni decât râsul.

D-ALE NOASTRE

FIȚI PE FAZĂ! D-ALE NOASTRE! FIȚI PE FAZĂ!

◆ **Primăria, Consiliul Local şi Centrul Cultural-Social VIŞEU DE SUS, Despărţământul Vişeu-Iza al Astrei şi Cenaclul De Umor *Pupăza*** organizează cea de-a XV-a ediţie a **Festivalului Naţional de Satiră şi Umor *„ZÂMBETE ÎN PRIER“***, 28–29 aprilie 2017, când se vor întâmpla următoarele concursuri:

I. CONCURS DE EPIGRAME CU TEMELE: *„Era vai de mine, acum e vai de noi“* – 2 epigrame şi ***„Cioc“*** – 2 epigrame (cuvântul trebuie să apară obligatoriu în catrene, se admite şi forma articulată, singural şi plural). Lucrările vor fi trimise în trei exemplare cu motto şi plic închis, până cel târziu în data de **7 aprilie 2017**, pe adresa: **Muzeul de Istorie și Etnografie, str. Libertăţii, nr. 7, Vişeu de Sus – 435700, jud. Maramureş**, cu specificaţia: „**Pentru concursul de epigrame**“. La concurs pot participa epigramişti de pretutindeni, membri sau nu ai UER, cu excepţia epigramiştilor vişeuani.

II. CONCURS DE PARODIE: Concurenţii vor pritoci o parodie la poezia: „***SPRE PRIMĂVARĂ***“, de Șt. O. Iosif. Vă rugăm să redactaţi şi să trimiteţi parodia pe aceeaşi pagină cu poezia (stânga – poezia, dreapta – parodia), în trei exemplare, cu motto, la adresa menţionată, până la data de **7 aprilie 2017**, cu specificaţia: „**Pentru concursul de parodie**“.

III. CONCURS DE VOLUM, INCLUSIV ANTOLOGII. Pot participa volumele de umor (epigrame, fabule, proză scurtă, parodii etc.), tipărite în perioada aprilie 2016 – martie 2017. Lucrările vor fi trimise în două exemplare până cel târziu în data de **31 martie 2017**, pe adresa menţionată, cu specificaţia: „**Pentru concursul de volum**“.

Informaţii suplimentare, la telefoanele: **0741099253 – Lucian Perța, 0745631787 – Iuliu Copândean.**

◆ **Centrul Cultural „ALEXANDRU MARGHILOMAN“ al Municipiului Buzău şi Cenaclul Umoriştilor *„Nicolae Grigore Mihăescu – NIGRIM“*** organizează Ediţia a 18-a a **Festivalului Naţional de Epigramă *„Cât e Buzăul de mare“*, cu logo-ul: *„FESTI-BAL LA MAJORAT“***, în perioada 12–14 mai 2017, cu următoarele concursuri:

1. Concurs Naţional de Epigramă cu temele: „***Tinerii frumoși și liberi***“ şi „***Primele iubiri***“, câte două epigrame inedite, nepublicate, la fiecare temă. Lucrările vor fi trimise în trei exemplare, cu moto, până cel târziu **03 aprilie 2017**, data poştei, pe adresa: **Sălcuţan Mihai, str. 13 Decembrie, nr. 10A Buzău – 120217, jud. Buzău**. Sunt excluse trimiterile recomandate, care nu vor fi ridicate de la poştă.

2. Concurs Naţional de Creaţie Literară – carte de epigramă şi de literatură umoristică. Participă cărţile de epigramă şi de literatură umoristică apărute după 01 mai 2016. Lucrările se trimit în două exemplare pe adresa: **Centrul Cultural „Alexandru Marghiloman“ al municipiului Buzău, str. Plantelor nr. 8B Buzău – 120083, jud. Buzău**, până cel târziu **03 aprilie 2017**, data poştei.

Informaţii suplimentare se pot obţine de la preşedintele cenaclului, **Sălcuţan Mihai,** la tel. **0745/760.015 (mobil), tel. 0338/105.222 (fix), sau pe e-mail: mihaisalcutan@yahoo.com**.

◆ **C. J. Alba, Biblioteca Judeţeană „Lucian Blaga“ Alba, Uniunea Epigramiştilor din România**, având parteneri **Filiala Alba-Hunedoara a U.S.R., Casa de Cultură a Sindicatelor Alba Iulia,** organizează:

Festivalul Internaţional de Literatură Umoristică „Alb-Umor“, Alba Iulia, ediţia a VIII-a, 19–21 mai 2017.

Secţiuni pentru concurs: **1. Secţiunea epigramă:** temă „***Dușman... dușmănie***“ unul sau ambele cuvinte să fie cuprinse în catren (2 epigrame); **2. Secţiunea proză scurtă umoristică**: temă liberă – trei schiţe (maxim o pagina jumătate la 1,5 rânduri); **3. Secţiunea „Volum“ (toate speciile literaturii umoristice, inclusiv antologii)**. Participă volumele apărute în perioada iunie 2016 – aprilie 2017, cărţile trimise făcând obiectul unei expoziţii temporare, organizată de Biblioteca judeţeană „Lucian Blaga“ Alba, în patrimoniul căreia vor intra toate exemplarele, cu titlu de donaţie; **4. Secţiunea parodie**: o parodie (cu ritm şi rimă) la poezia „Trandafirul Alb“ de Nicu Murgășanu, apărută în volumul antologic „Insomnii mătăsoase“, vol. 2, Editura „Pastel“, Braşov, 2012.

Concursul este deschis tuturor creatorilor de gen, profesionişti sau neprofesionişti. Toate creaţiile trimise pentru concurs trebuie să fie inedite, nepublicate şi să nu fi fost premiate la alte concursuri de gen.

D-ALE NOASTRE

Trimiterile pentru concurs, până în data de **21 aprilie 2017** (data poştei) la adresa: **Biblioteca Județeană „Lucian Blaga“, str. Dr. Camil Velican nr.22 (sau Trandafirilor nr. 22), Alba Iulia-510113**, cu specificația „**Pentru Festivalul „Alb-Umo**r“. Plicul va conține lucrările în trei exemplare în sistem motto, precum şi un plic sigilat, care va conține, la rândul lui, datele de identificare ale concurentului. Creatorii care participă la mai multe secţiuni vor trimite lucrările separat, pentru fiecare secţiune, cu motto-uri diferite, pe secţiune.

Informaţii suplimentare: **Cristina Smadea, e-mail cristinasmadea@yahoo.com** şi **tel. 072442394**, **Dorel Lazăr, e-mail: lazardopress@gmail.com, tel. 0723919237**

◆ **Casa de Cultură a Sindicatelor Bistrița, în colaborare cu Primăria Municipiului Bistrița** (Consiliul Local), **Palatul Culturii Bistrița, Asociația Națională a Caselor de Cultură ale Sindicatelor din România**, în parteneriat cu **Uniunea Epigramiştilor din România, Staţiunea de Cercetare şi Dezvoltare pentru Pomicultură Bistriţa, Asociația Umoriştilor Bistrițeni şi Fundația Popa'S – Timişoara**, organizează **Festivalul Internaţional de Satiră şi Umor „Mărul de Aur“**, ediția a XXXIII-a, în zilele de 1–2 aprilie 2017. Tema acestei secţiuni este: „***Pas cu popas***“.

SECŢIUNEA DE CREAŢIE LITERARĂ, cu două subsecţiuni:

1). **Subsecţiunea de creaţie literară în manuscris**: a) **Concurs de epigrame**. Concurenţii vor trimite în mod obligatoriu patru epigrame la temă, sau b) **Concurs de fabule,** schiţe, proză scurtă, maximum patru pagini, inedite, la temă. Lucrările vor fi trimise în două exemplare semnate cu motto într-un plic închis în care se va regăsi Fişa Personală, cu identitatea autorului, însoţită de copia BI/CI (pentru contabilitate). Manuscrisele nu vor depăşi 10 pagini dactilo sau redactate la calculator, format A4, caractere Times New Roman 12, la 1,5 rânduri.

2). **Subsecţiunea de creaţie literară în volum publicat** (editat) la care autorii de literatură umoristică se vor înscrie în concurs cu două exemplare din fiecare titlu, tipărite în perioada aprilie 2016 – martie 2017 şi volumele vor fi însoţite de fişa de înscriere şi copia Xerox a BI/CI.

Toată corespondenţa care priveşte Festivalul, se va trimite pe adresa: **CASA DE CULTURĂ A SINDICATELOR BISTRIŢA, Str. Alexandru Odobescu, nr. 3, Bistriţa – 420043**, până la data de **6 martie 2017** (data poştei). Informaţii suplimentare se pot obţine la **telefon/fax: 0263233345; 745-970250**.

◆ **Cenaclul Academia Liberă Veche „Păstorel“**, cu sprijinul celor mai importante instituții publice locale, între care **Primăria** și **Consiliul Județean Iași**, cu susținerea **Uniunii Epigramiștilor din România**, dar și a unor organizații și parteneri media, organizează la Iași, în zilele de 26–28 mai, a. c., prima ediție a **FESTIVALULUI CONCURS INTERNAȚIONAL DE GRAFICĂ SATIRICĂ ȘI LITERATURĂ UMORISTICĂ: „*UMOR PE ȘAPTE COLINE*“, IAȘI, 2017.**

Festivalul va avea două componente majore: **SALON INTERNAȚIONAL DE GRAFICĂ SATIRICĂ ȘI CARICATURĂ** și **LITERATURĂ UMORISTICĂ**, cu trei secțiuni: **EPIGRAMĂ; POEZIE UMORISTICĂ; CARTE DE UMOR** (inedită), apărută în ultimul an. Tema acestei componente va fi: „***Tei, alei și alelei!***“. La tema propusă, la Secțiunea EPIGRAMĂ se vor trimite 4 catrene, dintre care unul va trebui să fie un madrigal dedicat Iașului, la secțiunea POEZIE UMORISTICĂ se vor trimite 3 poezii (la aceeași temă), iar pentru Secțiunea CARTE DE UMOR se vor trimite 3 exemplare de carte apărută în ultimul an (2016), nepremiată la alt concurs; toate până la data de **1 mai 2017**.

Lucrările se vor trimite in sistem motto, la adresa: **ASOCIAȚIA UMORIȘTILOR „AL. O. TEODOREANU“, ACADEMIA LIBERĂ VECHE PĂSTOREL – IAȘI, Galeriile Anticariat „Dumitru I. Grumăzescu“, Strada Lăpușneanu, nr. 24, Iași, 70057**. Toți participanții concurenți vor trimite o fișă personală cu C.V. și foto cu specificația „Pentru concursul de...“ (se va specifica Secțiunea).

Relații suplimentare pot fi obținute de la: **Adrian Grăjdeanu – 0720/003236, Dumitru Grumăzescu – 0748/515374** sau în **revista „SCÂRȚ“.**

U.E.R.

BIBLIOGRAFIA

(provizorie) a cărților și publicațiilor de gen editate în anul epigramatic 2016

Elaborată de George CORBU

a) VOLUME DE AUTOR

ALBU, Eugen. ***Povestea unui basm fără sfârșit***. Certificat rimat de prietenie. FLORIN PIERSIC la kilometrul 80. Prefață („Cavalerul Veselei Figuri"): George Corbu. Postfețe: „La pomul lăudat", de Nicolae-Paul Mihail, „Post-față, dar nu dos", de Onufrie Vinţeler și „Magia unei prietenii", de Silvia Popescu. Coperta: Cristian Cheșuț. Prezentare pe ultima copertă: Cornel Udrea. Cluj-Napoca, Editura NAPOCA STAR, 2016, 116 p. (Uniunea Epigramiștilor din România, Seria „Epigrama 2000", Nr. 28)

BĂLĂCEANU, Gheorghe. ***Jos pălăria! Trece epigrama!*** Coperta (I, IV): Gheorghe Bălăceanu. Prezentare pe ultima copertă: Călin Ciobotari. Iași, Editura StudIS, 2016, 148 p.

BUD, Nistor Ioan. ***Când mor viciile?*** Epitafuri. Prefață: Ioan Șiman. Caricaturi și coperta: Artist plastic Marian Lupu. Lucrare editată de Biblioteca Județeană „Petre Dulfu" Baia Mare, 2016, 144 p.

CACOVEANU, Viorel. ***Roba și zeghea***. Coperta: Octavian Bour. Cluj-Napoca, Casa Cărții de Știință, 2016, 80 p.

CHIRTOACĂ Maria. ***Incuri nostalgice***. Cu un cuvânt al autoarei, în loc de prefață. Ilustrații color: Bogdan Petry. Câmpulung Muscel, Editura LARISA, 144 p.

CHIRTOACĂ, Maria. ***Semne... cu musca pe căciulă***. Cuvântul înainte aparține autoarei. Câmpulung Muscel, Editura LARISA, 144 p.

CHIRTOACĂ, Maria. ***Uf și năduf***. Cu un Prolog al autoarei. Câmpulung Muscel, Editura GIMAX, 2016, 142 p.

CIUGUDEAN, Mircea Aurel. ***Catrene fără milă***. Timișoara, editură nemenționată, 2016, 34 p.

CONSTANDA, Mircea. ***Epigrame de buzunar.*** Prefață („Cuvintel înainte"): Dan Bistricean. Coperta: Mircea Constanda. Brăila, Tipar S.C. PAPER PRINT INVEST S.A., 160 p.

CONSTANTINESCU, Nicușor. ***Zig-zag epigramatic***. Prefață („Un spirit dulce amar"): Florin Grigoriu. Caricaturi de mai mulți caricaturiști români și străini. Citate din scrieri ale diverșilor autori români și străini. Prezentări pe ultima copertă: Prof. dr. Ionel Protopopescu și Mircea Sântimbreanu. București, Editura Societății Scriitorilor Români, 2016, 144 p.

CORBU, George. ***Corbigrame, IV***. Embleme, teme, anateme, duleuri fără probleme. „Întâmpinare" de Ion Brad. Coperta I și ilustrațiile: Lucian Dobârtă-LuciDO. Coperta IV: Neculai Hilohi. Ediție îngrijită de Al. Câțcăuan. Bistrița, Editura ALETHEIA, 2016, 142 p.

DAVID, Valentin. ***Șarjele unui Don Quijote***. Epigrame. Prefața („Cu vânt înainte"): Nae Bunduri. Iași, Editura PIM, 2016, 108 p.

DĂMĂCUȘ, Iulian. ***Epigrame***. Ediția a doua, revăzută. Cuvânt înainte: Petru Poantă. Portretul autorului de pe coperta IV: Virgil Tomuleț. Cluj-Napoca, Editura NAPOCA STAR, 2016, 76 p.

DIORDIEV, Ion. ***Viață și ață***. Catrene. Prefața („Cultivator tenace al miniaturii satirice"): Ion Ciocanu. Prezentare pe ultima copertă: Virgil Șerbu Cisteianu. Alba Iulia, Editura GENS LATINA, 2016, 194 p.

DIVIZA, Ion și GÂRDA, Petru-Ioan. ***Luați-l de pe mine, că-l... umor!*** Prefețe: „Atenționare!", semnată autorii și „Un duel epigramatic de cursă lungă", de Acad. Mihai Cimpoi. Cluj-Napoca, Editura NAPOCA STAR, 2016, 176 p.

DRAGOȘ, Nicolae. ***Scrimă în rime și catrene în zigzag***. Ilustrații, coperta și concepția grafică de Florin Preda-Dochinoiu. București, Editura REVERS, 2016, 192 p.

GROZA, Gențiana Gabriela. ***Gențigrame la pachet***. Copertă: Caricatură de Virgil Tomuleț. Cluj-Napoca, Editura ECOU TRANSILVAN, 2016, 76 p. (Colecția „DE TOT RÂSUL")

MICUȚ, Ion. ***Suntem toți cum este lumea***. Epigrame. Prefața („Ion Micuț – șugubățul epigramist") de Ștefan I. Stăiculescu. Grafica: Ion Tălmaciu. Copertă: concepția autorului. Portret în tuș:Violeta Scrociob. Râmnicu-Vâlcea, Editura PRO-ȘCOALA, 2016, 144 p.

MOISA, Gavril & JANET, Nică. ***Întâlnire la vârf de... săgeată***. În loc de prefață („Spre o bună dezinformare"): Nică Janet. Copertă: Cristian Cheșuț. Ilustrații: Cristian Vecerdea (Criv). Cluj-Napoca, Editura ECOU TRANSILVAN, 2016, 62 p. (Colecția „DE TOT RÂSUL")

U.E.R.

MOISA, Gavril. ***Pișcături și... mușcături*** (Catrene, epigrame și madrigaluri). Prefața („Un epigramist veritabil"): Gheorghe Bâlici. În loc de postfață („De ce epigrama?"): Autorul. Coperta I: Virgil Tomuleț. Desenele: Costel Pătrășcan. Cluj-Napoca, Editura NAPOCA NOVA, 2016, 276 p.

PĂUN, Constantin. ***Un pas în creier***. Scrieri epigramatice. Copertă, structură, paginare, legare: Constantin Păun. Pitești, editură nemenționată, 2016, 156 p.

PĂUN, Gheorghe, URECHE, Nicolae (Cucu). ***Cactus de veghe*** (III). Prefața autorului: „Recidivă în formă repetată". Pitești, Editura TIPARG, 2016, 216 p.

RĂVESCU, Vasile. ***Cu trenu' în catrene***. Ilustrații: Cristian Topan. Ilustrație coperta 1: Lumina de la capătul tunelului, de Cristian Topan. București, Editura RAWEX SRL, 2016, 174 p.

VASILESCU, Petre Ion Florin. ***Catrenul, epigramele răsună...*** Prefață: Elis Râpeanu, Postfață: Nică Janet și „O tentativă de... Prezentare", din partea autorului, P. Vasilescu. Cartea conține un „Album cu portrete de oameni care sunt plăsmuite prin vreme cu dalta sau peniță de nevrednicul scriitor al acestui volum". Craiova, Editura GRAFIX, 2016, 244 p.

VULPAȘU, Vasile I. ***Cu epigrama în ring***. Prefața („Suspect de umor!"): George Corbu. Cu un Cuvânt înainte al autorului. Coperta: Constantin Pătrășcan. Caricaturi: Constantin Pătrășcan. Drobeta-Turnu Severin, Editura și Tipografia PROFIN, 2016, 110 p.

VULPAȘU, Vasile I. ***Epigrame*** (scrise între anii 1972–2015). Exordiu („Lupta de milenii") și prezentare pe ultima copertă: Vasile Larco. Cu un Cuvânt înainte al autorului. Coperta: Vasile I. Vulpașu. Grafică copertă: Nicolae Petrache. Desene: Costel Pătrășcan. Iași, Editura PIM, 2016, 136 p.

b) VOLUME MIXTE (antologii, culegeri, alte publicații, reviste etc.)

BĂLAN, Barbu Ioan. ***Răsfoind printre amintiri (la 80 de ani)***. Fotografia copertei: Tudor Bălan. Cluj-Napoca, Editura NAPOCA STAR, 2016, 276 p.

BĂLĂCEANU, Gherghe, HAIVAS, Mihai. ***Epigrama zilei.*** Vol. 3. Epigrame publicate în „Bună ziua Iași" 2015–2016. Prefața („Epigrama, bijuteria din lada de zestre a literaturii române") și coperta: Gheorghe Bălăceanu, Selecție epigrame: Mihai Haivas. Caricaturi: Costel Pătrășcan. Iași, Editura PIM, 2016, 118 p.

BUCHERU, Ion. ***Scrieri***. Volumul V. Proză, satiră – umor: „A meritat? Spinii trandafirului". Ediție îngrijită de Marina Roman. Grafică și tehnoredactare: Florin Georgescu. (București), Editura PLANET, 2016, 392 p.

CĂPRUCIU, Dan. ***Sagittarius epigramaticus***. Culegere de epigrame ale autorilor săgetători contemporani. Cuvânt înainte: Dan Căpruciu. Galați, Editura PAX AURA MUNDI, 2016, 184 p.

CIOCLU, Petre. ***Interferențe epigramatice***. Culegere de epigrame traduse. Întâmpinarea autorului: „Ca să se știe...". Prefața („Ca să fie!"): George Corbu. Cluj-Napoca, Editura NAPOCA STAR, 2016, 188 p. (Uniunea Epigramiștilor din România. Seria „Epigrama 2000" , Nr. 29)

CLAPA, Gheorghe. ***Cenaclul umoriștilor vasluieni „Valentin Silvestru"***. Iași, Editura PIM, 2016, 280 p.

DOBREANU, Grig M. ***Așa s-a născut... Geneza***. Prefețe de Nicolae Dragoș („Înainte, dar cu atenție la intemperii") și Ion Popescu-Brădiceni („Muza și Poemul"). Postfață („Un scriitor de râs?..."): Ion Trancău. Caricaturi și coperta: Costel Pătrășcan. Târgu Jiu, Colecția „HOHOTE", 2016, 184 p.

GIGEA-GORUN, Petre, MANEA, Ștefan. ***Natura nu minte niciodată***. Epigrame pe tema produselor „HOFIGAL", prezentate la Concursul și Festivalul Internațional de Epigramă „Traian Demetrescu", Craiova, 2–3 septembrie 2016. Prefața („Cu produse HOFIGAL n-ai nevoie de spital!"): George Corbu. Fotografii: Dorel Lazăr, Vali Slavu, Cătălina Orșivschi, Petre Gigea-Gorun. Craiova, Editura SITECH, 2016, 234 p. (Uniunea Epigramiștilor din România. Seria „Epigrama 2000", Nr. 31).

GIGEA-GORUN, Petre, MANEA, Ștefan. ***Produsele HOFIGAL în epigrama românească***. Festivalul și Concursul Internațional de Epigramă „Traian Demetrescu" (Craiova, 3–5 iulie 2015). Craiova, Fundația „Scrisul Românesc", 2016, 236 p.

IORDACHE, Constantin. ***Buchet de ghiocei pentru fete și femei.*** De 8 Martie. Craiova, editură nemenționată, 2016, 40 p.

MARTIN, Viorel. ***Ar fi de râs, dacă n-ar fi de plâns!*** Epigrame și fabule. Prefața: George Corbu. Cuvântul autorului: Viorel Martin. Desene: Nicolae Ioniță. Coperta: Maria Sturdza-Clopotaru. București, Editura SemnE, 2016, 234 p.

MIZGAN, Gheorghe. ***Ocheanul de catifea***. Prefața („Cu vânt înainte"): Alexandru Misiuga, Bistrița, 12 februarie 2008. Coperta și ilustrațiile: Lucian Dobârtă. Portretul autorului: Marian Avramescu. Bistrița, Editura NOSA NOSTRA, 2016, 104 p.

(Continuare în numărul următor)

LECȚIA DE EPIGRAMĂ

(Urmare din pag. 21)

ocazionând comentarii. La nevoie, în satiră, epigramistul mușcă și cu gingiile. Poetul își așterne pe hârtie sufletul, epigramistul jonglează cu spiritul. Poetul este un mesager și un actor al sentimentelor, epigramistul este un stăpân al ideilor! Chiar și într-o epigramă „poetică", primează ideea. Chiar și madrigalul epigramatic, care, din poezie, a migrat spre epigramă, are trăsături distinctive față de poezie. Există în el un fior liric, acel sentiment de admirație, uneori cu ton de odă, dar și aici, metafora, lirismul, sunt puse în slujba ideii: ingeniozitatea, surpriza sau frumusețea șocantă a încheierii:

Cu RAMURI, CARPEN și-alte nume,
GORUN, PLOPȘOR, de-odinioară,
Craiova se mândrește-n lume
*Cu o pădure literară. (**Craiova, 2011**)*

Sunt creații în care poetul se rătăcește în sfere accesibile numai lui, autorul își trăiește visele lui, în care se distanțează de receptor. În schimb, interdependența dintre autor și receptor dă valoare și motivare epigramei – și unul, și altul sunt cuprinși instantaneu de ritmul, armonia muzicală a catrenului.

Argumente în sprijinul deosebirii dintre cele două specii – poezia și epigrama – aduce criticul literar din Cluj-Napoca – **Petru Poantă**: „ea (epigrama) nu reprezintă o formă de divertisment (sau nu numai), ci este o formă, respectiv o specie literară, aparținând genului liric. E adevărat că există teoreticieni foarte intransigenți care o marginalizează, așa precum poeticianul spaniol **Carlos Bousoño** care, în celebra sa carte „*Teoria expresiei poetice*", o exclude din spațiul poeziei. Se înțelege că epigrama nu parvine la o substanță «abisală» și nici la un orizont metafizic." (EPIGRAMA, nr. 37/2000, p. 3)

În concluzie, a compara poezia cu epigrama e un demers demn de cele două specii lirice, însă a pune un semn de egalitate între ele, considerând, deci, că epigrama este poezie, mărește și mai mult nebuloasa care plutește în jurul ei. Spre deosebire de poezie, epigrama și-a păstrat, în cele patru versuri, virtuțile prozodice ale poeziei clasice, care nu se mai respectă azi în poezia „postmodernistă". E drept că epigrama tinde să devină un „fenomen de masă", așa cum poezia a devenit deja, de când s-a creat „breșa" versului liber. Dar, dacă la nivelul la care a coborât poezia la ora actuală – proză însăilată sub formă de așa-zise versuri, cu sens sau fără sens („abscons"), motivată de „noul modernism", nu același lucru se poate întâmpla cu epigrama, tocmai datorită specificului și regulilor ei. Or, încălcarea uneia din regulile care o guvernează – forma de catren cu prozodie corectă, spiritualitatea asigurată de mecanismul epigramatic, poanta – nu numai că e percepută imediat în dimensiunea ei redusă, dar o scoate din făgașul ei, din statutul ei care i-a asigurat perenitatea. Poate de aceea sunt mai mulți poeți decât epigramiști (ne referim la epigramiștii adevărați).

Amintim, de asemenea, ideea pe care o repetă mulți specialiști și amatori: că hotarele între genuri, cu atât mai mult între specii, nu mai sunt atât de riguroase, s-a subliniat de mulți specialiști, totuși, rămân acele trăsături definitorii preponderente care situează, în continuare, epigrama în tiparul, în specificul ei. Când nu vor mai exista acestea, epigrama se va transforma în altceva sau se va (re)încadra în cronica rimată sau în lunga „poveste epigramatică" – stadiu prin care a trecut în Evul mediu.

În cele de mai sus, am subliniat faptul că figurile de stil „poetice" – prezente, de altfel, în toate genurile literare, au alt rol în epigramă. Epigrama „este evident că nu se adresează inimii, ca marea poezie, ci minții!" (acad. **Constantin Bălăceanu-Stolnici**). Și, dacă *metafora* este argumentul forte al celor care pun semnul de egalitate între epigramă și poezie, ar trebui să socotim poezie întreaga proză, înțesată de metafore, a lui Fănuș Neagu. Pentru oricine studiază epigrama de pe poziția unui om de cultură avizat, un lucru va fi evident: **epigrama este altcum și altceva decât poezia**. Este o specie de sine stătătoare a genului liric.

● **Casa Municipală de Cultură Cluj-Napoca şi Cenaclul „SATIRICON" al Epigramiştilor din Cluj** anunţă cea de-a XXVIII-a ediţie a FESTIVALULUI NAŢIONAL „ETERNA EPIGRAMĂ", care se va desfăşura în perioada 23–25 iunie 2017. Participanţii la concursul organizat cu acest prilej vor trimite în sistem motto: I. La tema „***Nu cerceta aceste legi***", 2 epigrame şi II. Fără temă impusă, 3 epigrame.

Materialele, listate la imprimantă, cu diacritice, vor fi trimise în 3 exemplare, pe o singură pagină, pe adresa: **ALBU EUGEN, Str. Milcov, Nr. 9, Cluj-Napoca, cod 400698**, cu menţiunea „Pentru concursul de epigrame". Termen: **30 mai 2017**, data poştei.

De asemenea, se organizează a III-a ediție a **Concursului județean de epigramă**, unde toți clujenii, indiferent de vârstă, sex, religie, naționalitate, partid, meserie, care simt că au umor, au știința creării versurilor în format fix și doresc să participe sau să devină membri ai asociației noastre, vor trimite 3 epigrame la tema: ***CLUJUL ÎN...ȚEAPĂ*** (două epigrame) și un madrigal dedicat Clujului, pe adresa de mail: **satiriconcluj@gmail.com** în fișier atașat sau în plic, pe aceeași adresă de mai sus și aceeași dată-limită. Notă: Deoarece se va redacta o broșură cu textele primite, sunt rugați să trimită și membrii Satiriconului, aceștia neintrând în concurs.

Condiții de redactare: Times New Roman de 14, spațiere la un rând, cu diacritice. La „Subiect" se va scrie: „Concurs epigrame Cluj". În fișier, sub epigrame, pe pagina a doua, se vor scrie datele personale: numele și prenumele, adresa, telefonul.

Regulamentul Festivalului se găsește pe adresa: **www.casadeculturacluj.ro**

Pentru informaţii suplimentare vă puteţi adresa la telefoanele: **Eugen Albu : 0264-420091** sau **0743 297834, Gavril Moisa: 0264-575121** sau **0745 657792, Petru-Ioan Gârda: 0364-884584** sau **0745 067897**.

Gheorghe Mitroaica

(25.07.1938 – 21.01.2017)

A trecut la cele veșnice un coleg al epigramiștilor bucureșteni.
Dumnezeu să-l odihnească!

Remember Gheorghe Mitroaica:

ÎNDOIALĂ

Șapte vieți să-mi de natura,
Tot n-aș ști dacă femeia
Tace când închide gura,
Sau cu mult după aceea?!

DE ZIUA COLEGEI

Azi, deși deloc dușmani,
Am tratat-o cu tăcerea,
Că-mplinea cincizeci de ani
Și i-am respectat durerea.

NE-A MAI PĂRĂSIT UN CONFRATE

Theodor Șt. Munteanu

(17.10.1942–18.02.2017)

Cenaclul„Verva" din Galaţi e mai sărac prin pierderea sa. Anul trecut a avut satisfacţia să se vadă tipărit în volumul „UMOR LA PUTEREA A TREIA", alături de Nicolae Precupeţu (decedat şi el) şi singurul rămas printre noi mai tânărul Ştefan Băiatu.

ULTIMA DORINȚĂ

Nu vreau car cu patru boi,
Nici fanfară şi nici tobă;
Pentru vremea de apoi
Aş muri aşa… de probă.

Rugăm pe Bunul Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Mircea Micle

(17.08.1934 – 12.02.2017)

Născut la Baia Mare, tot aici a profesat ca inginer electromecanic minier şi cadru universitar. Este o mare pierdere pentru întreg colectivul ***Clubului „Spinul" din Baia Mare*** din care făcea parte. A fost colaborator consecvent la publicaţiile din ţară şi judeţene. A fost membru al Clubului SPINUL, din Baia Mare şi al Uniunii Epigramiştilor din România.

RUGĂMINTE

Aş vrea să cer, spăşit, iertare
Acuma, de la fiecare:
Atât la cei epigramaţi,
Cât şi la cei ce-au fost uitaţi.

Familia noastră e mai săracă prin dispariţia lui.

EPIGRAMA

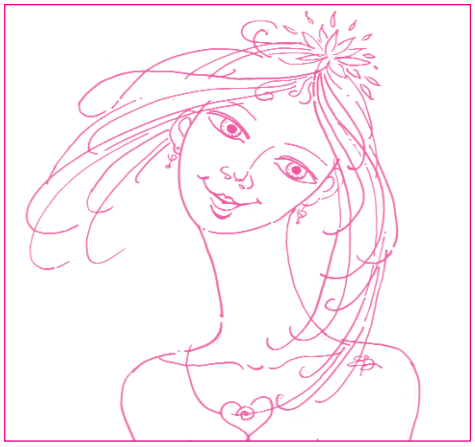

POSTUL MARE

Nu aprinde-o lumânare,
Cu credința nu se rupe,
A aflat de Postul Mare
Și aleargă să-l ocupe.

Constantin Cristian

VERDE CRUD (amintiri din epoca de aur!)

Atât de frumoasă-i culoarea
Pe câmpul recent înverzit
Că-ţi vine să pui întrebarea :
N-a fost oare PROASPĂT VOPSIT?!

Eugen Deutsch

E PRIMĂVARĂ!...

Dispare-al frigului fior,
Feeric este pe afară,
Sunt berzele la cuibul lor,
Iar tinerii din țară... „zboară“.

Vasile Larco

SOACRA MEA A IEŞIT DIN IARNĂ

Cu ninsori aşa, mai slabe,
Primăvara, oportuna,
Îmi aduce nouă babe...
Parcă nu-mi ajunge una.

Nae Bunduri

PRIMĂVARĂ-PRIMĂVARĂ

CE MAI ESTE PRIN UNELE „COLONII“ ALE UE

Primăvara vine iar
În iubită ţara noastră
E natura verde, dar
Situaţia-i albastră!

Dan Căpruciu

PRIMĂVARA

E schimbătoare cât se poate,
Cu ploi, furtuni ori cer senin,
Având de toate ce s-arate,
Doar e... de genul feminin!

Nicolae Căruceru

PICTOR NETALENTAT

Eu văd acum că a redat
Natura moartă,-aici pictată,
Dar un jurist ar fi pledat:
C-a fost de-artist... asasinată.

Elena Mândru

VINE, VINE PRIMĂVARA

De-acuma se-mprimăvărează,
Încep şi zilele cu soare,
Iar la zăpada viitoare
Doar ortopezii mai visează...

Florina Dinescu-Dinu

OCAZIE

Săgetător, a câta oară,
Aştept cu mare nerăbdare
Întâia zi de primăvară,
Să-nţep femei cu mărţişoare.

Nicolae Peiu

ISSN 1224-3426 Tipărit sub îngrijirea Tipografiei GRAFICA XX